

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 14 / CIADGAIA / 11.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIADGAIA\14CIADGAIA1\

Fitxer 14CIADGAIA1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 572

**Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la
Infància i l'Adolescència**

Sessió 14, dilluns 11 de maig de 2026

Presidència de l'I. Sr. Jordi Riba Colom

Sessió 14 de la CIADGAIA

La sessió de la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (CIADGAIA) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Ana Balsera i Marín, i de la secretària, M. Àngels Planas i Crous. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Ennату Domingo i Soler](#), pel G. P. de Junts; [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Lorena Roldán Suárez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Mònica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 365-00044/15).

2. Compareixença de Raúl Moreno Montaña, secretari general de Drets Socials i Inclusió, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 365-00045/15).

3. Compareixença de Josep Muñoz Luque, director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 365-00046/15).

4. Compareixença de Teresa Llorens Carbonell, exsecretària d'Infància, Adolescència i Joventut, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 365-00047/15).

El president

Molt bon dia. Procedim, doncs, a l'inici d'aquesta comissió, aquesta sessió de la Comissió d'investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència.

Compareixences

365-00044/15 a 365-00047/15

Avui compareixen la consellera, l'honorable senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió, en qualitat de testimoni. També la compareixença del senyor Raúl Moreno Montaña, secretari general de Drets Socials i Inclusió, també en qualitat de testimoni; la senyora Teresa Llorens Carbonell, exsecretària d'Infància, Adolescència i Joventut, en qualitat de testimoni, i del senyor Josep Muñoz Luque en qualitat de director general d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència, també en qualitat de testimoni.

Com vostès saben, la dinàmica de funcionament de la comissió, de la sessió..., els testimonis, les persones compareixents en qualitat de testimoni compareixen a l'inici, sense límit de temps, i tot seguit hi haurà una intervenció per part dels grups parlamentaris per un temps màxim de cinc minuts, seguit als quals tornarà a haver-hi un torn de resposta per part dels compareixents i, finalment, un torn, si així ho

creuen convenient, de repreguntes concretes o específiques. Sense més preàmbuls, doncs, si els hi sembla, comencem. Honorable consellera, senyora Mónica Martínez Bravo, té vostè la paraula. Quan vostè vulgui.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé; molt bon dia, president, moltes gràcies. Bon dia també, diputats, diputades. Comparec avui en aquesta comissió d'investigació sobre la DGAIA acompanyada del meu equip: el secretari general d'Inclusió, el Raúl Moreno; la Teresa Llorens, secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, i el director general de la DGPPIA, el senyor Pep Muñoz. És un plaer comparèixer avui amb el meu equip en aquesta cambra, i volem posar-nos a disposició d'aquesta comissió per aclarir tot allò que calgui. I, sobretot, el que volem fer avui és explicar la feina feta des de que vam arribar en l'àmbit de la protecció a la infància. El nostre Govern porta un any i nou mesos governant, i, en aquest any i nou mesos, aquesta direcció general, la DGAIA, doncs s'ha transformat de manera molt profunda, i creiem que aquest és l'espai on hem de retre comptes i explicar el que hem fet i per què ho hem fet.

En totes les sessions anteriors a aquesta compareixença s'han evidenciat les tensions estructurals que ha patit el sistema de protecció a la infància, que arrossega des de fa molts anys, i també les de l'àmbit, on hi ha hagut una gestió no prou sòlida, una gestió amb certes deficiències. Creiem que no és el moment ara de reiterar tot el que s'ha dit prèviament –crec que aquesta comissió doncs sabrà extreure'n les conclusions pertinents. Només els hi volia aportar una dada que per nosaltres és significativa d'aquestes tensions que ha patit el sistema, i que és com ha canviat en els últims anys la magnitud del repte del sistema de protecció a la infància.

El volum d'expedients que ha gestionat anualment DGPPIA, abans DGAIA, ha crescut un seixanta-u per cent, de trenta mil a cinquanta mil expedients, durant una dècada. Aquest creixement no ha anat acompanyat d'un augment dels recursos i dels efectius per fer front a aquest augment del nombre d'expedients i, per tant, del nombre d'infants a atendre i del nombre de famílies a atendre. El diagnòstic, des del meu punt de vista, està molt clar: és un sistema tensionat des de fa anys que arrossega deficiències en la seva gestió.

I no només els problemes i aquesta tensió venen de lluny; també el diagnòstic està clar des de fa molts anys. El diagnòstic és compartit, i hi ha hagut moltes veus que han demanat un redimensionament, una millora dels reforços i dels recursos en l'àmbit dels sistemes de protecció a la infància per part de professionals, entitats, experts i també la Sindicatura de Greuges. Jo crec que aquí no cal dir massa més. És un sistema que no s'ha dimensionat al ritme al qual han crescut la demanda i la necessitat, així com ho veiem en altres àmbits de l'estat del benestar: ho podem mirar en temes d'infraestructures, ens ho hem trobat també en temes de dependència, ho podem veure també en l'àmbit de rodalies. Quan vam iniciar la nostra etapa de govern hi havia àmbits de l'estat del benestar que no s'havien redimensionat a la població de Catalunya. I aquest dèficit d'inversió doncs no és una qüestió d'un any o de dos; és una qüestió que s'arrossega des de feia molts anys. I en l'àmbit social també s'arrossega aquest dèficit d'inversió i de posar al dia infraestructures, molt especialment al sector social, perquè doncs després de la crisi del 2008-2010 van haver-hi un seguit de retallades de l'àmbit social de manera molt destacada.

Sí que crec que val a dir una cosa, que és que, malgrat que ho veiem en molts àmbits de l'estat del benestar –la manca de redimensionament, la manca d'inversió al ritme que augmentava la demanda–, quan parlem del sistema d'infància doncs hi ha un punt addicional jo diria que de desolació per la sensibilitat tan gran que tenen aquestes problemàtiques. És un tema extremadament sensible, extremadament important per al benestar humà, perquè afecta les persones més vulnerables i que més necessiten la protecció de l'estat del benestar, que són els infants, les nenes, els nens i els adolescents, i molts d'ells, a més, pateixen doncs una situació de vulnerabilitat. Aquest punt també de cert desconsol davant la situació subòptima d'aquest sistema de protecció a la infància que vam trobar quan vam entrar a Govern doncs també afecta els treballadors i treballadores del sector, que no sempre han disposat dels recursos necessaris i que també crec que mereixen doncs el reconeixement de tots i totes, de tota la societat, perquè són una peça fonamental també per garantir el benestar dels infants i de les seves famílies. En resum, quan vam arribar al Govern ens vam trobar una direcció general malmesa, molt tensionada i amb greus problemes de gestió.

Ara bé, nosaltres no som un govern de mirar enrere. Els meus antecessors van haver d'afrontar reptes importants, que han estat descrits en aquesta comissió, i entenc que cadascú va fer el que va poder. Però també els hi dic una cosa: no és acceptable l'estat en el que ens vam trobar la DGAIA quan vam entrar al Govern i, per això, des del primer dia teníem molt clar que era el moment d'obrir una nova etapa. Des del primer minut ens hem posat a treballar amb aquest objectiu. I com ho hem fet? Amb més lideratge, més capacitat de gestió, més recursos humans i pressupostaris. I avui, un any i nou mesos després d'arribar al Govern, els hi puc dir que les principals deficiències que s'han identificat en aquesta comissió ja s'han solucionat. Això és el que defineix el nostre Govern: entomem el repte per gran que sigui, el diagnostiquem i el solucionem. I així ho hem fet, per exemple, amb els pagaments indeguts de l'àmbit dels joves extutelats, que és un problema que ja s'ha solucionat, és un problema del passat. També hem iniciat una trajectòria de millora de la qualitat dels serveis, millora en la gestió, amb més recursos humans, tecnològics i pressupostaris, que aquesta direcció general necessitava des de feia molts anys.

A la resta d'intervenció explicarem en quatre blocs diferents com ho hem fet, i aquí ens ho repartirem entre els diferents compareixents. Jo em centraré en les millores de gestió en els àmbits que han ocupat el gruix de les qüestions d'aquesta comissió juntament amb el secretari general, que també parlarà de la gestió dels recursos residencials, que també ha ocupat una bona part dels temes d'aquesta comissió. La secretària de Cicles de Vida, Teresa Llorens, parlarà de la reforma en l'àmbit de la desinstitucionalització i la reforma del desemparament, i el director general, Pep Muñoz, parlarà del viratge cap a la prevenció i la innovació, que estem desplegant en l'àmbit del sistema de protecció a la infància. Llavors, continuo amb la meua intervenció, on, com deia, parlaré dels canvis i les millores de gestió en els àmbits que aquesta comissió s'ha centrat.

Bé, primer de

Fitxer 14CIADGAIA2

tot, el que vam fer des del primer minut és canviar el lideratge de la direcció general. Qualsevol persona que hagi liderat una empresa, una organització, una associació,

un equip esportiu, entén que sense un lideratge alineat amb uns valors i una missió no hi ha manera de canviar res. I, per això, per nosaltres era fonamental per obrir aquesta nova etapa fer un relleu, un canvi al lideratge d'aquesta direcció general, i vam canviar doncs la directora general, ho vam fer el primer dia. És més, va ser necessari fer un canvi subsegüent fins que vam trobar el lideratge que buscàvem per entomar la profunda transformació d'aquesta direcció general. Ens hem de remuntar tres consellers abans per trobar un canvi en el lideratge d'aquesta institució.

La segona cosa que vam fer és un canvi de l'estructura de la DGAIA, amb un decret del 3 de juny de 2025, que, a més, no només refermava i reforçava l'estructura de la DGAIA, sinó que també reforçava la resta del Departament de Drets Socials i Inclusió. Feia més de nou anys que no s'havia aprovat un decret d'estructura de drets socials i inclusió –nou anys–, i, a més, l'anterior, el de feia nou anys, no s'havia fet per reforçar l'estructura de drets socials: s'havia fet per separar les funcions del Departament d'Empresa i Treball. Ens hem de remuntar al tripartit per trobar un decret d'estructura que reforçés les estructures de l'àmbit de benestar social a Catalunya. He de recordar també que el 2014 es va dissoldre, es va eliminar l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials a Catalunya, un canvi que va suposar una pèrdua de les estructures de governança en l'àmbit social que ara estem intentant recuperar i reforçar, i hi ha diverses iniciatives en l'àmbit parlamentari per dotar el Departament de Drets Socials de les estructures de decisió, de les estructures de governança que van desaparèixer els anys de les retallades.

I aquí faré un breu apunt, perquè, des del meu punt de vista, i amb aquestes qüestions, queda clar que l'àmbit social, l'àmbit de drets socials durant massa anys a Catalunya no ha estat prioritari, i quan s'han hagut d'ajustar pressupostos s'ha ajustat abans el Departament de Drets Socials que altres àmbits de l'estat del benestar. I faig una segona reflexió. Totes aquelles opcions polítiques que la seva principal proposta, una de les seves propostes, passa per abaixar impostos que ens expliquin com això és compatible amb tenir un estat del benestar fort i, en concret, un departament de drets socials forts. Perquè l'evidència ens diu que quan baixen els impostos, quan baixa la recaptació, el primer que comença a retallar-se i a flaquejar és l'àmbit social. Per tant, jo crec que, en el marc d'aquesta reflexió i

aquesta evidència..., perquè ara ens posem molts les mans al cap perquè hi havia manca de recursos en diferents àmbits, perquè hi ha àmbits que no s'han redimensionat correctament. Crec que s'ha de mirar no només qui estava al capdavant de la direcció general, qui estava al capdavant de la conselleria de Benestar, sinó també qui gestionava els recursos econòmics i com es distribuïen en els diferents àmbits de la Generalitat i de l'estat del benestar.

Tornant al tema de l'estructura, per què el canvi de l'estructura és fonamental per al que estem parlant avui? Perquè la DGAIA tenia una estructura organitzativa extremadament prima; només hi havia una subdirecció. Estava la directora general, un subdirector i, després, tota la resta de serveis. L'altre dia, a la premsa, feia una analogia perquè tothom m'entengués: és com si una gran empresa, el grup Inditex, tingués el CEO, la sub-CEO i, després, tots els Zaras del món. No hi ha manera d'organitzar, de liderar, d'estructurar quan tenim estructures organitzatives d'aquest tipus. Una altra comparativa rellevant és que, avui en dia, el SOC, el Servei d'Ocupació, té set subdireccions; la DGAIA en tenia una.

Què hem fet nosaltres? Doncs, com he dit, vam aprovar un decret d'estructura per reforçar de manera substancial l'antiga DGAIA amb la creació de la DGPPIA, creant una nova subdirecció, tenint una subdirecció de prevenció i una altra de protecció i reforçant tota l'estructura amb onze unitats de comandament, onze unitats de comandament que reporten al director general, perquè, per primera vegada, el director general tingui un veritable comitè de direcció per abordar i entomar les múltiples... Múltiples, perquè no hi ha un encàrrec, no hi ha un sistema. El sistema de protecció a la infància és extremadament ric; hi ha moltes polítiques dins d'aquest ventall del sistema de protecció a la infància.

Ara mateix podem dir que el director general té el seu propi comitè de direcció per entomar i millorar la gestió i el disseny de polítiques públiques i de la innovació, amb noves oficines, com l'Oficina de Suport i Control de Centres i Serveis, amb un nou servei de revisió de protocols i seguiment d'incidències, perquè cada cop que passi un incident tinguem la capacitat de revisar protocols i veure com podem millorar. Quatre nous serveis; alguns d'ells ja existien, però han pujat com de categoria. Un servei específic de seguiment de Barnahus, un d'urgències i de maltractaments, del

SAUM, un de joves extutelats, un de joves migrants sols, dos noves àrees –menors inimputables i suport a la prevenció.

A més d'aquesta estructura, que ara, per fi, té una capacitat efectiva de transformació, de millora i de reestructuració, hem reforçat el personal de la direcció general. El juliol de 2025 ja es van incorporar vint-i-set persones addicionals contractades per reforçar els equips que fan estudi i diagnòstic dels menors. Una de les principals reivindicacions que ens van fer les famílies acollidores és voler tenir els expedients en els temps que marcava l'Administració. Així, vam posar un reforç per poder tenir doncs les persones, per poder fer els seguiments i els informes en el temps que marcava l'Administració. Així ho hem fet, i aquest personal doncs ja està complint amb els terminis que fixa l'Administració, que són sis mesos per a l'informe dels infants en situació de desemparament. Tenim els onze llocs de comandament que hem incorporat, que fan referència doncs a aquest veritable comitè de direcció, més trenta reforços addicionals en l'àmbit de la DGAIA que s'han incorporat en els últims mesos per reforçar-ne l'estructura. I a això es sumen 243 professionals als EAIAs al món local: cent vuit s'incorporen durant 2026; la resta, durant 2027. I, a més, hem demanat un reforç addicional dins de l'àmbit de la DGAIA i la Direcció General de Prestacions Socials, perquè ara gestionen les prestacions d'infància, de seixanta professionals addicionals, juntament amb l'ampliació dels recursos per al model SIS de nou en el món local.

En resum, només per a l'estructura de l'antiga DGAIA, del que és avui DGPPIA, hi haurà els propers mesos, haurem complert un reforç de cent vint persones addicionals dins aquesta estructura, que suposa un increment del disset per cent dels efectius de l'equip de la direcció general. I, addicional a això, tres-cents professionals per reforçar tot el sistema de protecció a la infància en l'àmbit local, l'àmbit del món local, i del tercer sector. Això, en el seu conjunt, és l'ampliació més gran de capacitat humana, tècnica i operativa en l'àmbit de protecció a la infància de la darrera dècada. I, a més d'això, hi sumem doncs un impuls substancial en recursos pressupostaris. El pressupost que vam posar sobre la taula per a 2026 comportava un augment de 111 milions d'euros addicionals respecte al pressupost de 2023 precisament per iniciar aquesta transformació profunda del sistema amb una actuació sostinguda i estructural.

Què més hem? Doncs, en l'àmbit de la gestió, hem fet un veritable pla endreça amb diverses actuacions que ja s'han comunicat diverses vegades, però val la pena doncs fer un balanç. Vam encarregar una auditoria externa a principis de maig del 2025. En un exercici de transparència, la vam posar a disposició d'aquesta cambra i de tots els ciutadans, la vam fer pública. Els resultats confirmaven que hi havia àmbits on la gestió havia de millorar-se, i així ho hem fet, i hem encaminat tota l'acció de transformació als resultats d'aquesta auditoria. També vam fer una instrucció per demanar auditories anuals a les entitats amb les que treballem, els nostres proveïdors. El mes d'octubre totes les entitats havien aportat les seves auditories i han estat revisades pel gabinet tècnic i per la intervenció delegada.

I, segurament, el canvi més transformador, pel que té a veure amb la transformació de la gestió, és el traspàs de les prestacions d'infància a la Direcció General de Prestacions Socials, que lidera el Valentí Arroyo, el director general, i que sabem, com hem transmès en anteriors compareixences en aquesta cambra, que han protagonitzat una autèntica millora –jo en diria salt qualitatiu– en l'àmbit de la gestió de prestacions en general, en la reducció de pagaments indeguts i en la gestió de prestacions en base a dades, en base a interoperabilitats, a automatismes i a posar les prestacions socials a Catalunya a l'alçada dels sistemes a l'avantguarda de la gestió a nivell europeu. Amb aquest canvi de traspàs de les prestacions d'infància a la Direcció General de Prestacions Socials s'ha resolt la bossa de sol·licituds d'expedients. D'una manera molt destacada ja s'han resolt, ja estem al dia. S'ha resolt la bossa de 2019 fins a 2023, amb cent dos altes de nòmina tramitades i més de 1.500 modificacions d'expedients efectuats en només quatre mesos.

Els hi vull compartir una declaració del Valentí Arroyo, del director general, que just em feia doncs aquest cap de setmana: «Hem fet una feina intensa per posar ordre i mètode a la bossa acumulada d'expedients pendents dels darrers anys. S'han ordenat les diferents vies d'entrada de sol·licituds, s'ha especialitzat i reorganitzat l'equip, s'han homogeneïtzat els criteris de tramitació de les prestacions de la DGPPIA amb la resta de prestacions del departament i s'han incorporat als sistemes d'informació expedients que encara estaven en suport paper o en carpetes fora del sistema.» Aquí ja transmet, doncs, aquesta profunda transformació i com ara es gestionen les prestacions en base a mètode, ordre, directrius clares i ben

endreçades i amb una gestió totalment professionalitzada dels equips que han d'entomar aquesta decisió.

I, a més, hem fet un altre canvi fonamental en l'àmbit de la gestió de prestacions, que són els creuaments mensuals. Totes les prestacions que ara estan vigents en l'àmbit de protecció a la infància..., es fan creuaments mensuals amb la vida laboral dels beneficiaris, les bases de cotització, el padró, el cadastre, informació de salut i de l'Agència Tributària de manera anual, bases de cotització de la Seguretat Social de manera mensual. Quan es detecta que un jove ha començat a treballar, la prestació se li ajusta de manera semiautomàtica, i ho fem en base a dades administratives. Què implica això? Doncs que s'ha eliminat la problemàtica dels pagaments indeguts sense la necessitat de serveis externalitzats ni declaració responsable ni de l'educador ni del funcionari; ho hem fet amb dades administratives, amb automatismes i un sistema informàtic a l'alçada del que un país com Catalunya, una economia avançada com Catalunya, doncs hauria d'haver tingut des de feia molts anys. I, per primera vegada a la història, la Generalitat ara disposa de dades mensuals de la Tresoreria General de la Seguretat Social, on tenim les bases de cotització dels joves i de les persones a Catalunya, amb descàrregues massives en temps real.

I això què posa de manifest? Doncs que aquest Govern no només posa la gestió de les prestacions a l'àmbit..., posa més tecnologia, més ordre i més qualitat en la gestió, sinó que, a més, si hi ha una dada que està a disposició d'una altra administració pública, doncs hi anem, fem el conveni, traiem la dada i la posem a disposició de tota la ciutadania de Catalunya perquè se'n pugui beneficiar d'una millora de la transformació de l'Administració. I, a més, doncs fent això provoquem una millor gestió dels recursos públics, perquè, a més, la problemàtica dels pagaments indeguts s'erradica, és més fàcil per al ciutadà i, a més, fem un ús més diligent dels recursos públics, donant-li les prestacions que a cadascú li pertocuen, ni més ni menys. Aquest pas definitiu pel que fa a la prestació d'extutelats, aquest pas definitiu perquè sigui gestionada en base a dades implica, llavors, que les tasques de seguiment associades a aquesta prestació doncs deixen de ser necessàries pel que fa al seguiment de la situació econòmica

Fitxer 14CIADGAIA3

dels joves.

Com també saben, i ha estat objecte d'aquesta comissió en les darreres sessions, el Sevap, el servei de seguiment i valoració de la prestació econòmica per a joves extutelats, es gestiona per la UTE Resilis - Mercè Fontanilles, i feia aquestes tasques de seguiment dels joves per veure com evolucionava la seva situació socioeconòmica. Com he apuntat abans, hem transformat la prestació per a joves extutelats, que ara es tramita de manera semiautomàtica a partir de dades administratives, i, en aquest nou model, la necessitat de mantenir un servei externalitzat de seguiment de la situació econòmica dels joves deixa de tenir sentit. Per tant, anuncio que no es farà una nova licitació i que el servei de seguiment i valoració de la prestació, que actualment gestiona la UTE Resilis - Mercè Fontanilles, acabarà la seva funció el 31 de desembre d'aquest any. Des de Drets Socials i inclusió assumirem la tasca de proporcionar l'acompanyament socioeducatiu a joves extutelats amb personal propi de la Generalitat i, per tant, de gestió directa.

Una altra qüestió que ha estat objecte d'aquesta comissió és la supervisió de l'ús dels espais residencials. Pel que fa a la supervisió d'aquests espais, hem donat instruccions que es requereixi als proveïdors una justificació individualitzada de l'ús de cada plaça i declaracions firmades pels usuaris, que ara personal de DGPPIA contrasta i valida les dues fonts d'informació. I el secretari general donarà més detalls sobre aquest sistema de seguiment i control.

I, finalment, volia traslladar que estem en ple procés de la implantació del pla d'integritat a la DGPPIA i a la resta de Drets Socials i Inclusió. Què és un pla d'integritat? Doncs és una sèrie de protocols que posen sobre la taula una veritable eina de prevenció i bona governança per garantir la transparència, imparcialitat i el compliment de la legalitat, que implica traçar tots els procediments i implantar un sistema d'alertes o *red flags*. Aquests plans d'integritat s'emmarquen dins de l'àmbit jurídic de *compliance*, que desenvolupa sistemes interns de prevenció de riscos jurídics o males pràctiques i conflictes d'interès. Això no és un requisit legal; és una qüestió totalment voluntària, però és una pràctica molt estesa i consolidada al sector

privat. És una pràctica de diligència organitzativa i de prevenció de mala praxi. En l'àmbit del sector públic això doncs encara no està implementat. I, de fet, a Drets Socials tenim l'orgull de tenir..., alguns dels nostres servidors públics són referents a Catalunya en l'àmbit jurídic de *compliance*, en l'àmbit jurídic de portar tots aquests sistemes de prevenció i de bones praxis de l'àmbit privat a l'àmbit públic.

Com, per exemple, la directora general de l'Autonomia Personal i la Discapacitat, la Sílvia Subirana, és referent en aquest àmbit. Van desplegar un pla d'integritat en l'àmbit de la Direcció General de Prestacions Socials. Amb el traspàs de les prestacions d'infància a aquella direcció general, el pla d'integritat, que ja tenia la Direcció General de Prestacions Socials, s'ha reformat per encabir aquestes prestacions, i ara doncs estem estenent aquest pla d'integritat. S'ha estès a la Direcció General d'Autonomia Personal i Discapacitat perquè la nova directora doncs ve d'haver-lo treballat, l'està estenent a la seva direcció general. I ara l'estendrem també a la DGPPIA i a la resta del Departament de Drets Socials i Inclusió. Tot això, com deia, doncs forma part de posar els més alts estàndards de prevenció i de bon funcionament que ja es fan a l'àmbit privat; que, amb els fons Next Generation, la Unió Europea està començant a demanar que s'estenguin al sector públic, i nosaltres ens avancem en tot aquest àmbit per desenvolupar-lo doncs a tot l'àmbit de drets socials.

I, sense més –això serien els principals punts del que anomenem pla endreça pel que fa a la gestió, a la qualitat de la gestió–, ara li donaria la paraula al secretari general. I jo, al final de les quatre intervencions, faré un petit tancament.

El president

Moltes gràcies, consellera. Tindrà tot seguit la paraula el secretari general de Drets Socials i Inclusió. Senyor Raúl Moreno Montaña, quan vostè vulgui.

Raúl Moreno Montaña (secretari general de Drets Socials i Inclusió)

Gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats, i a tot l'equip de Drets Socials que ens acompanya. Per tal de complementar les línies que ha exposat la consellera de Drets Socials i Inclusió, voldria fer una breu referència a alguns dels elements que també han sortit en les diferents sessions que han fet vostès en aquest Parlament i, per tant, em centraré en tres punts que crec que són importants, no?

En primer lloc, l'anàlisi i la simplificació de la cartera de serveis en l'àmbit de la infància, la gestió de les places i el reforç dels mecanismes de control i la situació laboral i salarial dels professionals del sector. Com saben vostès, en tot procés de transformació és imprescindible preguntar-se si el que s'està fent és lo correcte, si s'està realment fent una protecció a la infància. Cal identificar els principals reptes de gestió i analitzar quins elements cal millorar i també cal reflexionar, naturalment, en com podem fer que un sistema que ha evolucionat poc en els darrers deu anys, en la darrera època, es posi al dia i s'adapti a les millors pràctiques i a les necessitats socials actuals, amb els objectius de protegir i prevenir la infància i l'adolescència, incorporant alhora mecanismes de simplificació que ens aportin claredat, agilitat i eficàcia al conjunt del sistema.

I com ho estem fent? Doncs, en primer lloc, analitzant cadascun dels serveis existents; analitzant l'impacte, el cost, la tipologia, els professionals i la finalitat que tenen aquests serveis en l'àmbit de l'acompanyament. I hem encetat un procés de simplificació de la cartera de serveis que ofereix tant a nens, a nenes i a adolescents tutelats com a joves extutelats amb la finalitat de reduir les tipologies de serveis, millorar la gestió i millorar el cost-efectivitat a partir de l'aplicació d'economies d'escala. Aquest és un procés que no és fruit només d'una feina del propi departament, sinó que també s'ha fet en espais de treball amb Fedaia i amb Pincat i els quatre col·legis professionals, així com l'anàlisi de costos dels serveis residencials impulsada pel gabinet tècnic, que, després d'aquests quatre anys, l'anomenat escandall de costos ja està gairebé enllestit, i també les auditories econòmiques que ens han fet arribar cadascuna de les entitats durant l'any 2025, les entitats proveïdores dels serveis. I els principals resultats d'aquests treballs és que tenim un model de centres molt desequilibrat, tant a nivell de tipologies com de distribució territorial.

I, fruit d'aquest procés, s'han impulsat diverses línies de transformació orientades a racionalitzar i a reforçar el sistema d'atenció a joves tutelats i extutelats. Per una banda, una reorganització progressiva dels recursos residencials amb funcions similars per tal de simplificar-ne el model, fer-lo més coherent i optimitzar-ne la resposta assistencial, i, de l'altra, reforçar l'acompanyament cap a l'autonomia dels joves, incorporant suport especialitzat de forma especial a la inserció sociolaboral,

amb l'objectiu de facilitar itineraris formatius i laborals més estables i personalitzats. Aquestes mesures representen un pas important en la modernització i racionalització del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, avançant cap a un model més coherent, especialitzat i orientat a l'autonomia dels joves. La reorganització dels recursos permet simplificar, com els deia, tipologies de serveis amb funcions molt similars que en aquests moments s'estan gestionant de forma separada; optimitzar els recursos també, sobretot els recursos humans i la garantia de l'acompanyament, i reforçar doncs aquest acompanyament socioeducatiu i laboral dels joves, especialment en els processos d'emancipació i transició a la vida adulta, i millorar, com deia, l'eficàcia i la capacitat d'adaptació del sistema a les necessitats actuals.

Aquest procés, que és el que estem fent amb la cartera de serveis pel que fa als serveis d'infància, és un sistema que podria exemplificar el que estem fent amb el conjunt de la cartera de serveis socials. Saben vostès que porten més d'una dècada sense actualitzar-se, i, per primer cop en tots aquests anys, el Departament de Drets Socials i Inclusió ha posat un equip tècnic de cinc persones per encetar aquesta primera revisió parcial de la cartera de serveis socials de la mà del sector social, amb una filosofia similar a l'emprada de la DGPPIA, que és analitzar, simplificar, transformar i adequar la cartera als nous reptes de país. Ara bé, aquesta voluntat de simplificar, racionalitzar i modernitzar el sistema no es limita únicament a la redefinició de les tipologies de serveis o als models d'acompanyament; també implica avançar cap a un model de gestió més rigorós, transparent i eficient dels recursos públics disponibles. I, en aquest sentit, l'ordenació del sistema passa necessàriament per reforçar els mecanismes de planificació, de seguiment i de control de les places residencials, garantint que la resposta assistencial s'ajusti tant a les necessitats reals de protecció com als criteris d'equilibri territorial, qualitat del servei i sostenibilitat econòmica.

Pel que fa a la gestió de les places, durant aquest mandat s'han convocat un total de 358 noves places, tant de CRAEs, serveis de protecció d'emergència –els SPE–, PILs i els SAEJ, els serveis d'atenció a l'emancipació dels joves. Per tant, des de la DGPPIA continuem enfortint el nostre sistema de protecció alhora que ho endrecem. Aquest increment de places ens ha permès atacar una de les problemàtiques detectades en el seu dia per la Sindicatura de Comptes, que era la

sobreocupació de centres. Durant aquest mandat hem reduït la sobreocupació de centres en un cinquanta-cinc per cent, tant en l'import com en el nombre d'ocupacions. Tots els centres tenen autoritzat un nombre màxim de places en funció de l'espai que tenen. La DGPPIA concerta, normalment, un nombre menor d'aquests espais disponibles i la normativa, a més a més, permet de manera puntual ocupar aquestes places no concertades, amb un cost que oscil·la entre el trenta i el cent per cent del cost del mòdul.

Actualment, només es produeixen sobreocupacions puntuals, i ho entendran perfectament. Fem aquestes sobreocupacions en els casos de germans, que no volem que estiguin separats en centres; en casos en els quals els menors doncs tenen el seu centre educatiu al costat d'aquest centre i, per tant, cal que aquest centre pugui tenir un nombre màxim de places. Ara bé, sempre que es produeixen aquestes ocupacions puntuals i justificades, perquè s'han d'autoritzar expressament per part de la DGPPIA, sempre es compensa amb infraocupacions d'altres centres, és a dir, per aconseguir aquest efecte de suma zero o d'equilibri pressupostari. Podem dir, per tant, que hem estabilitzat la situació de les sobreocupacions heretades, que la nostra voluntat és mantenir els centres, sempre que sigui possible, amb una ocupació adequada al nombre de places registrals i concertades. I treballem, a més a més, amb previsió d'adequar el nombre de places a les necessitats futures i atendre les emergències de forma correcta en el cas que es produeixin.

Respecte a l'existència de places no cobertes en els centres, o el que periodísticament s'ha batejat com «places fantasmes», enteses com a places buides que tot i així es continuen pagant, volem ser clars: no existeixen places fantasmes en els centres del nostre sistema de protecció tal com es van definir amb aquest concepte. Totes les places del sistema estan sota el control i la supervisió de la DGPPIA: sabem on són, sabem qui les ocupa i quan es desocupen. I voldria explicar-los breument com funciona el sistema en aquest sentit i els canvis que hem implementat per millorar la traçabilitat d'aquestes places.

En primer lloc, cal diferenciar entre places ocupades per infants i joves menors d'edat i aquelles places ocupades per joves extutelats o joves majors d'edat. En el cas dels

menors, les entrades i sortides del centre sempre van acompanyades d'una resolució que elabora la DGPPIA, i els centres només cobren en funció dels dies que l'infant o adolescent està ingressat. Quan una plaça queda lliure a l'espera de ser ocupada, es paga el vuitanta per cent del preu del mòdul, tal com marca la normativa de provisió, perquè necessitem mantenir aquests llits disponibles, els professionals d'acompanyament i les despeses estructurals del servei. En l'àmbit de la salut potser s'entén millor, i passa una situació similar amb els llits hospitalaris o els recursos d'urgències. Un hospital no només finança els pacients efectivament ingressats, sinó també la disponibilitat permanent dels recursos assistencials; encara que un llit estigui momentàniament buit, cal mantenir els professionals, els equips mèdics, guàrdies, neteja, subministraments i tota l'estructura preparada per donar resposta immediata quan arribi un nou pacient. Per això, una part del finançament sanitari retribueix també la capacitat de resposta i disponibilitat del servei i no exclusivament l'ocupació efectiva del recurs. Per tant, en l'àmbit de la infància passa una cosa molt semblant.

En el cas dels infants que s'escapoleixen –que passa–, aquesta plaça es reserva durant els primers trenta dies i es paga al cent per cent. Sovint, alguns d'aquests escapoliments dels centres són temporals; són nois que marxen i que tornen, poden tornar a la setmana, quinze dies, vint dies. Aquella plaça es queda parada, es queda reservada per a aquest infant en el cas de que torni. I, en el cas de que l'escapoliment superi els trenta dies, aquesta plaça passa a ser finançada al vuitanta per cent del cost a l'espera de ser ocupada per un nou o una nova usuària.

En el cas dels centres de joves extutelats o majors d'edat, cal recordar que són nois, noies lliures i majors d'edat que poden decidir quedar-se o marxar en qualsevol moment, per tant, no existeix l'escapoliment en l'àmbit dels joves extutelats. L'entrada i sortida dels joves es fa mitjançant una resolució, i quan el jove marxa aquesta plaça es paga en un vuitanta per cent del mòdul en concepte d'infraocupació, com es fa en el cas dels menors. Una de les novetats que hem reforçat per assegurar el control de les places ocupades i lliures és una declaració responsable del o la jove, on ens informa de quants dies ha estat ocupant aquesta plaça; una informació que es contrasta amb els dies que declara el proveïdor del servei en la seva factura i amb les dades registrades al programa informàtic Sini@.

Aquest procediment de declaració responsable i de comprovació s'ha consensuat amb la Federació de

Fitxer 14CIADGAIA4

Pisos Assistits i s'està aplicant progressivament fins a arribar al cent per cent dels centres i d'aquesta manera podrem tenir un millor control i seguiment de les places, de les ocupacions i del cost d'aquestes. I, per altra banda, hem incrementat el seguiment d'aquestes places de joves extutelats mitjançant els serveis de joves extutelats i els serveis territorials d'infància. I ja hem iniciat, a més a més, el procés administratiu per contractar cinc nous professionals per reforçar aquest control que, a més, ens permet conèixer amb detall les places buides que són susceptibles d'ocupar-se.

Ara bé, en aquest cas dels majors d'edat cal tenir molt clar i molt en compte les necessitats educatives, laborals i de socialització, comunes a aquestes edats, i la casuística més variada. El que hem fet des de la DGPPA és consensuar criteris comuns d'aplicació al conjunt del sistema de protecció, mesures clares de quan es pot considerar que una plaça està ocupada o no i els marges raonables dels motius de les absències temporals. No oblidem que el nostre sistema no només busca protegir, sinó que no ha de ser un impediment per al desenvolupament dels projectes de vida dels joves del nostre sistema, i cal adaptar aquests als seus interessos i necessitats, ja siguin laborals o d'estudis. Una persona o un estudiant que ha de marxar durant una temporada a estudiar, ja sigui a l'estranger o a un centre que no està en el seu municipi, ha de poder fer-ho sense tenir la por de perdre la seva plaça en el moment que torni. Per tant, adaptar el sistema també a les necessitats dels joves en aquest projecte de vida que ells mateixos volen construir, no? I, de fet, gràcies a aquesta adaptabilitat, la immensa majoria de joves del nostre sistema estudien o treballen, i adaptar el sistema a les necessitats dels joves es pot combinar amb un major control de places residencials. De fet, els hi recordo que l'any 2025 FEPA va treure una enquesta on especificaven que gairebé el vuitanta-nou per cent dels joves extutelats atesos a Catalunya treballen, estudien o combinen ambdues

activitats, i l'estudi posa en valor l'impacte positiu dels recursos d'acompanyament i d'emancipació juvenil.

I, justament en aquest tema, en aquest àmbit, tot aquest procés de transformació i millora del sistema no seria possible sense una tasca quotidiana dels professionals que acompanyen els infants, els adolescents i els joves extutelats en totes les etapes del seu itinerari vital. Més enllà de l'estructura de serveis o dels models organitzatius, que també han fet una transformació molt important, com ha explicat la consellera, el veritable valor del sistema de protecció recau en les educadores i els educadors socials –integradores, treballadores socials, psicòlogues, professionals d'inserció laboral i equips tècnics– que, des dels centres o des dels serveis, generen vincles de confiança, ofereixen estabilitat i acompanyen processos sovint marcats per la vulnerabilitat. Els casos d'èxit que avui coneixem en l'àmbit formatiu, laboral o d'emancipació són en gran part també resultat del compromís, de la professionalitat i la vocació de servei d'aquests equips humans.

Els professionals del sector de la infància arrossegueu una bretxa salarial estructural molt important respecte al sector públic; concretament, els salaris eren un trenta-sis per cent inferiors al dels professionals equivalents a la Generalitat, amb sous mitjans anuals molt baixos i una elevada precarització laboral. Aquesta situació afecta directament la capacitat d'atreure i retenir professionals en un sistema especialment sensible i exigent. Per donar resposta a aquesta problemàtica, el departament va encarregar l'estudi independent a Daleph sobre els costos reals dels serveis d'infància, que vaig tenir l'oportunitat de venir a explicar en aquesta comissió fa unes setmanes. L'anàlisi inclou pràcticament tota la xarxa dels serveis d'infància i adolescència: els CRAEs, els CREIs, els centres d'acolliment, pisos assistits, els SAEJ, les Barnahus, serveis de primera acollida, recursos per a joves migrants sols, entre d'altres. I, a partir d'aquest diagnòstic, el Govern ha impulsat un canvi profund en el model de finançament, i, per primera vegada, els increments de tarifes no seran lineals ni iguals per a tothom, sinó que estaran vinculats als salaris reals que pagui cada entitat als seus professionals. Això significa que les entitats que millorin salaris rebran més finançament públic, incorporant així mecanismes de corresponsabilitat i control també per part del departament per comprovar que l'increment va a parar directament a salaris.

Fa menys d'una setmana, aquest nou model de tarifes socials va ser rubricat en l'acord de bases entre el Govern i totes les patronals i els sindicats majoritaris després de més d'un any de negociació. L'acord es presenta com un pacte històric per dignificar el sector social i millorar les condicions laborals dels professionals que treballen amb infants, adolescents i joves vulnerables. L'objectiu és garantir una millora sostinguda dels salaris i reforçar la qualitat de serveis, entenent que millorar les condicions dels professionals també repercuteix directament en la qualitat de l'atenció als infants i famílies. Aquest és un exemple molt clar de la voluntat d'aquest Govern d'enfortir el sistema de protecció i també d'enfortir les seves condicions, les condicions laborals i salarials dels treballadors i treballadores. Si volem serveis de qualitat, hem de tenir treballadors i treballadores ben pagats, amb bones condicions laborals, i aquest nou acord de bases dona resposta a una demanda històrica de professionals del sector i del propi Parlament de Catalunya en les diferents resolucions aprovades.

En definitiva –i vaig acabant–, aquest procés de transformació del sistema de protecció a la infància es pot resumir en tres grans conclusions. En primer lloc, la necessitat d'ordenar, de simplificar i modernitzar la cartera de serveis per adaptar-la millor a les noves necessitats socials, millorar-ne l'eficiència i garantir una resposta més coherent i especialitzada. En segon lloc, la voluntat de reforçar els mecanismes de control, de planificació i seguiment dels recursos residencials per assegurar una gestió més transparent, equilibrada i sostenible del sistema. I, finalment, la convicció de que la qualitat de l'atenció als infants, adolescents i joves depèn també de la dignificació dels professionals del sector, impulsant una equiparació salarial històrica i unes millores en les condicions laborals que permetin consolidar un sistema de protecció més fort, estable i preparat també per als reptes del futur. Ho deixaria aquí.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies., secretari general. Tot seguit té la paraula l'exsecretària d'Infància, Adolescència i Joventut, la senyora Teresa Llorens Carbonell. Quan vostè vulgui. Té la paraula.

Teresa Llorens Carbonell (exsecretària d'Infància, Adolescència i Joventut)

Moltíssimes gràcies, president. Molt bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Bé, començaré la meva intervenció estirant del fil d'una idea que posava la consellera sobre la taula: l'objectiu de la transformació profunda del sistema de protecció a la infància. I en aquest objectiu que posem sobre la taula hi han tres actuacions que considerem que són claus i sobre les que intentaré versar, doncs, aquesta intervenció.

Una d'elles és la millora de la qualitat de l'atenció, i, per tant, en la millora de la qualitat de l'atenció, què farem o què fem amb aquests nens i nenes que tenim doncs acollits als centres, amb un model de centres més petits i familiars. I també l'altre objectiu que situem sobre la taula en aquesta millora d'aquesta qualitat de l'atenció és la que fa referència doncs a la capacitació dels i les professionals, dotant-los d'eines perquè puguin desenvolupar amb millor qualitat doncs la seva feina. I ho fem sobre la base de dos principis claus: primer d'ells, aquesta voluntat que tenim d'arribar al consens, al diàleg, a buscar aquesta complicitat amb tots aquells agents claus que treballen sobre el sistema de protecció de la infància; i segon d'aquests principis claus, que també hi feia referència el secretari general, és la necessitat de planificar la creació o la posada en marxa d'aquests nous centres en funció doncs de les necessitats al territori i garantir l'equitat que hi pugui haver doncs en aquests diferents territoris. A partir d'aquí, hem treballat en aquest objectiu desenvolupant algunes de les accions que avui doncs voldríem destacar.

En primer lloc, la revisió i la millora del model de centres residencials. I, per això, només en el moment en què la consellera va fer, el mes de maig d'aquest any passat, l'anunci de transformació del sistema de protecció a la infància, vam posar en marxa un grup de treball per poder avançar en el disseny d'aquests models residencials. Un grup de treball conformat per professionals doncs dels centres propis, amb representants de Fedaia i amb representants dels quatre col·legis professionals d'educadors, de treballadors i treballadores socials, de psicòlegs i de pedagogs. I en el que s'ha avançat és en la definició de com podem millorar la qualitat d'aquests centres fixant tota una sèrie d'accions que les hem volgut determinar amb accions que podem abordar a curt, a mitjà i a llarg termini. Algunes de les mesures recomanades, i a les que volíem fer referència aquest matí –crec que la consellera doncs ja s'hi ha referit anteriorment–, és respecte a aquest model de centres

residencials més petits –parlem en aquest cas concret dels CRAE–, parlant d'un màxim de deu places que garanteixin doncs aquesta millor atenció dels infants, que siguin espais acollidors, espais que s'assimilin doncs al que és un espai de viure en família. I, per tant, totes les noves convocatòries de centres CRAE estan orientades doncs a aquest perfil i, a més, estem fent també la reconversió, actualment, dels centres existents en centres doncs més petits.

Segona mesura que també volíem destacar aquest matí: ens preocupa moltíssim el benestar emocional i la salut mental dels infants que hi han en els nostres centres. Per tant, incorporem la figura dels psicòlegs als CRAE, per garantir aquest suport psicològic especialitzat dins del propi centre residencial. Començarem doncs pels centres amb necessitats més urgents i amb l'objectiu de que abans d'aquest estiu ja tindrem aquests vint-i-vuit psicòlegs incorporats en els centres –això tindrà una dotació de mig milió d'euros–, i anirem incorporant any rere any doncs la figura del psicòleg en la resta de centres.

També una altra de les accions que volíem destacar en aquest àmbit és, com dèiem, la necessitat d'acompanyar els professionals i, per tant, l'impuls a la formació d'aquests professionals. I, per tant, estem intensificant la formació gratuïta, continuada dels equips dels centres i també elaborant un protocol de benvinguda per als nous professionals que s'hi incorporin, per situar quins són els valors, quins són els principis d'aquests centres i tothom, diguem-ne, treballi sobre la mateixa premissa.

I un altre element, una altra acció que voldríem destacar doncs en aquesta millora de la qualitat de l'atenció són els recursos específics per a trastorns greus de conducta i per complexitat, un pla de xoc per donar resposta doncs a aquests trastorns greus de conducta en menors –sabem que requereixen una atenció especial– i, per tant, amb l'ampliació de seixanta-tres noves places especialitzades en centres residencials. Deia, aquest és el primer element que volíem destacar, la transformació profunda del sistema de protecció.

Segon element és tot l'impuls de la desinstitucionalització i el foment de la cultura de l'acolliment. Tot i que hi hagin polítiques de prevenció –després el director general s'hi referirà–, sabem que hi haurà infants, que hi haurà adolescents que en

determinats moments hauran ser separats del seu entorn familiar d'origen i estar en un centre. Per tant, creiem que tenim, evidentment, l'obligació institucional i moral de garantir-los la millor resposta possible durant el temps que estiguin sota el sistema de protecció. Per tant, el nostre objectiu és clar: és avançar cap a la desinstitucionalització del sistema i garantir el dret dels infants a créixer en família, en un entorn afectiu, estable i protector.

Deixin-me que destaquï, doncs, en aquest sentit i sota aquest objectiu algunes de les accions que ja estem posant en marxa –abans s'hi referia l'honorable consellera– amb la contractació d'aquests vint-i-set professionals que treballen en nous centres d'acollida per accelerar doncs aquests estudis de mesura protectora dels infants acollits en urgència i diagnòstic i per assegurar –com bé ella deia abans i hi feia referència– aquests sis mesos que marca la llei per fer aquest estudi. També en aquest sentit, i per aconseguir doncs aquest objectiu, el que farem és l'ampliació dels punts EVIA. Estem treballant per ampliar en quatre punts més per cobrir tot el territori, per poder afavorir el treball i el contacte més estret amb les famílies d'origen i evitar també, diguem-ho així, els desplaçaments de les famílies i dels infants.

I una altra última acció, també, que voldríem destacar és el programa pilot per poder innovar, un pilot que hem anomenat Camins, que estem treballant conjuntament amb Sant Joan de Déu, amb el Departament de Salut i el nostre departament, orientat específicament a afavorir aquests processos de desinstitucionalització. Ho farem en tres centres, en tres CRAEs; treballarem amb trenta-quatre infants i adolescents amb l'objectiu de poder fer aquest treball intensiu amb les seves famílies per possibilitar-ne el retorn al nucli familiar quan, evidentment, les circumstàncies ho permetin.

Pel que fa també a la millora de les mesures de suport a les famílies acollidores –per nosaltres també és un nucli important, un dels cors de treball en l'àmbit de la protecció–, també hem avançat en el reforç de les prestacions associades a les UCAE, les unitats convivencials d'acció educativa, acolliment que s'adreça doncs a infants amb necessitats més complexes: discapacitats, malalties cròniques, trastorns de conducta o grups de germans. També actualitzarem, estem actualitzant anualment, les prestacions de les famílies acollidores en base al IRSC anual, doncs

després d'anys de pèrdua de poder adquisitiu, ja que des del 2023 no s'havien incrementat.

Fitxer 14CIADGAIA5

Hem incorporat també una deducció al tram autonòmic de l'IRPF per l'acolliment familiar de persones menors d'edat durant el període impositiu. Estem avançant en la creació del carnet de família acollidora, aquest carnet que ha de permetre reconèixer doncs les famílies i recollir avantatges per a les famílies assimilables al que seria el carnet de les famílies monoparentals. I també estem avançant en un nou decret, que en aquests moments està en tràmit, pel qual es regula doncs el procés de valoració de les famílies en el procediment de l'acolliment i d'adopció d'infants i adolescents tutelats, per actualitzar, per regular i per sistematitzar també tot el procés de valoració de les famílies que s'ofereixen per a l'adopció i l'acolliment.

I tercer objectiu en aquest àmbit de la protecció que volíem fer-hi referència és la millora de les garanties jurídiques al desemparament. El reforç de les garanties durant el procediment administratiu és imprescindible, és important. Sabem que en aquest procés administratiu hi ha marge, segurament, per poder reforçar els drets de les famílies i també dels menors, hi ha marge per treballar en la transparència i en la robustesa de les decisions. I, per tant, en aquest sentit, també hem emprès tot un seguit d'accions; una d'elles, la primera que volíem posar sobre la taula i que hem treballat conjuntament amb el Departament de Justícia, és l'advocat d'ofici en els procediments de desemparament, aquesta assistència jurídica gratuïta per garantir, doncs, com deia, a les famílies el dret a disposar d'un advocat a l'inici del procés de desemparament. L'advocat els pot acompanyar en tots els moments claus del procediment, també inclòs el que és la comunicació de la proposta i el tràmit d'audiència abans de la resolució final. Un dels elements claus és que aquest conveni determina també que els advocats que participin del torn d'ofici han d'estar habilitats per poder exercir. I, en aquest sentit, des del Departament de Drets Socials, conjuntament amb Justícia i amb el Consell de l'Advocacia, hem dissenyat una formació específica en la que hauran de formar-se tots aquets advocats i advocadesses i que els habilitarà doncs per al seu exercici.

Segon àmbit o acció que volíem destacar en aquest àmbit, no?, és la Comissió Col·legiada de Desemparament i Mesures de Protecció. També, en aquest sentit, el Govern ja va aprovar el passat 10 de febrer l'acord de Govern per a la posada en marxa de dues comissions col·legiades en forma de pilot tant a Terres de l'Ebre com al Vallès Occidental. La funció d'aquestes comissions és debatre sobre aquells expedients en fase d'estudi per valorar doncs possibles alternatives al desemparament amb propostes d'intervenció. Aquestes comissions són una comissió paritària formada per professionals de l'Administració vinculats als serveis d'infància i per experts externs en l'àmbit jurídic i social. En cada cas analitzat el que es fa és elaborar per part dels experts una proposta, un dictamen no vinculant on es recolliran les conclusions i les propostes. Per tant, per primera vegada s'incorpora un òrgan col·legiat en el procés de presa de decisions amb aquest objectiu, el de refermar les garanties, la transparència i la qualitat en les decisions de major impacte.

I, per últim, una altra de les accions a les que volíem fer referència és el nomenament de la figura de la procuradora dels infants i adolescents. Hem posat en marxa una de les mesures més reclamades pel sector, que és el desplegament de la figura de procuradora dels infants i adolescents, per garantir que els drets dels infants que siguin desemparats siguin efectivament protegits i que la seva veu sigui escoltada. Aquesta és una figura que està recollida en l'article 118 de la Llei de drets i oportunitats de la infància i l'adolescència del 2010 i que des de fa més de quinze anys està vigent, però mai s'havia implementat formalment. Aquesta funció l'exercirà una figura, que és la cap del Servei de Revisió de Protocols i Seguiment d'Incidències, que és una figura creada, com hi feia referència la consellera, en aquesta nova estructura, i la implementació doncs d'aquesta figura va més enllà de revisar tots els protocols vigents i impulsar les actualitzacions que siguin necessàries. Hi va més enllà perquè el que justament ens permetrà és reforçar, com dèiem, els drets dels infants, garantir que la seva veu sigui escoltada, sigui tinguda en compte; pugui atendre les queixes, les reclamacions dels nens i les nenes als centres i, al mateix temps, pugui dissenyar canals ràpids de recollida d'incidències i afavorir, evidentment, la comunicació i la participació dels infants. Fins aquí la meua intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Teresa Llorens. Tot seguit té la paraula el director general d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència, el senyor Josep Muñoz Luque. Quan vostè vulgui.

Josep Muñoz Luque (director general de Prevenció i Protecció de la Infància)

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, diputades, diputats. Permetin-me en primer lloc que comenci la meva intervenció fent un agraïment a l'honorable consellera, al secretari general, a la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania per la confiança que van dipositar en mi en el meu nomenament, fa tot just poc més d'un any, per dirigir una direcció general amb molta complexitat. I un càrrec que vaig assumir amb il·lusió, amb responsabilitat i amb la voluntat d'acompanyar en un procés de canvi i transformació que partia d'una diagnosi clara i compartida: la necessitat de millorar un sistema molt tensionat, molt complex, amb pocs recursos tècnics, econòmics i humans i amb molts reptes. I un procés que estem fent, com ha comentat la secretària, de manera participativa, de manera consensuada amb els principals actors claus del sistema. I centraré la meva intervenció en un aspecte que és un eix central d'aquesta transformació, que és la prevenció.

Prevenir, aquesta és la clau actual, intervenir abans de que les situacions de risc puguin acabar en desemparament, i fer-ho des de la proximitat. I en aquest sentit hem desplegat un conjunt de mesures, per començar, amb uns equips claus, que són els EAIAs, els equips d'atenció a la infància i a l'adolescència, dels quals se n'ha anat parlant molt en aquesta comissió. Un servei especialitzat de gestió delegada que la seva dependència orgànica pot ser dels ajuntaments o bé dels consells comarcals i que la seva funció principal és estudiar i valorar les situacions familiars, quan hi ha indicadors de risc greu, o de desemparament d'infants i adolescents. Són equips multidisciplinaris formats per treballadors socials, psicòlegs, pedagogs, educadors socials i terapeutes familiars, que proposen les mesures de protecció quan es fa necessari. Catalunya compta amb cinquanta-quatre equips d'atenció a la infància i a l'adolescència distribuïts per tot el territori, i una de les primeres mesures que vam adoptar és un espai de coordinació estable i permanent amb tots els

professionals dels EAIAs, de manera que ens reunim trimestralment amb aquests professionals, escoltem la seva veu, escoltem les seves propostes i les seves demandes.

I, en el marc d'aquesta taula, s'ha posat de manifest la necessitat de revisar el model de bases de funcionament. Aquest model de bases que regula el funcionament dels equips data, el model actual, del 2010, per tant, fa més de setze anys que no s'actualitza, i, per tant, defineix el marc comú d'actuació, els principis, les funcions dels equips i estableix els criteris d'avaluació. Per tant, considerem que tenir aquest document actualitzat és bàsic per millorar l'atenció dels equips. També això ens permetrà revisar i millorar tota la normativa que regula els equips, que data de l'any 1989, del 89. Aquesta és la data dels decrets que regulen l'activitat dels EAIAs, i pensem que cal una actualització. I, per tant, per fer tot aquest treball, que ho fem de manera participativa i consensuada, el 20 de maig, el proper 20 de maig, la secretària ha convocat tots els equips d'infància de Catalunya per presentar-los ja un pla de treball, que durant sis mesos farem acompanyats d'una consultora externa, que ens permetrà fer aquest treball d'anàlisi i de millora.

A més a més de les reunions amb els professionals dels EAIAs, en el marc també del consell de governança que vam crear amb les entitats municipalistes, amb les quatre diputacions i amb l'Ajuntament de Barcelona, es va consensuar que vam prioritzar per a aquest any 26, en el marc del contracte programa, el reconeixement de dues figures que eren una demanda històrica: la figura dels coordinadors, coordinadores dels equips i la figura administrativa. Això era una mancança estructural que partia de feia molts anys. Per això, per aquest motiu, aquest any 2010 hem incrementat el contracte programa en un total de 10 milions d'euros addicionals, que ens han permès dotar tots els equips d'aquestes figures professionals.

També, una altra de les línies d'actuació se centra en un altre servei clau: els serveis d'intervenció socioeducativa, que també han sortit en aquesta comissió, el model SIS. Són un conjunt de programes que depenen de les àrees bàsiques de serveis socials i que tenen un paper clau en l'atenció dels infants i adolescents en situació de risc per evitar que aquests casos puguin acabar en els EAIAs. Aquí partim d'una evidència que ens va demostrar un estudi realitzat per Ivàlua, i és que el model SIS

permet reduir el risc greu en un trenta-u per cent dels casos, i evitant, per tant, situacions de desemparament. Aquesta evidència, per tant, ha estat determinant en el disseny de tota aquesta revisió del servei. Per això hem posat en marxa ja dos espais de treball –ja estan treballant– per revisar el model SIS: un amb els ens locals i un altre amb les entitats socials més representatives, i amb l'acompanyament de la Universitat de Girona. Actualment tenim cent trenta professionals d'aquests equips que estan treballant dia a dia i participant en grups de treball per millorar i per repensar com ha de ser el model SIS del futur, posant l'accent en la prevenció i en la detecció precoç. I per a això, per acompanyar tot aquest procediment, aquest any 2026, en el marc també del contracte programa, vam fer un increment de 8 milions d'euros, que ens ha permès millorar la cobertura de l'atenció d'aquests nois i noies. Estem parlant de 613 equips SIS en tot el territori, per tant, molt distribuïts de forma territorial i que tenen un impacte molt elevat en la prevenció. Si volem apostar per la prevenció, hem d'apostar pel model SIS i hem d'apostar pels EAIAs, pel reforç dels EAIAs. Pensem que són dos agents claus en tota l'estratègia de prevenció.

Però no només ens hem quedat aquí. Hem iniciat un conjunt de pilots, un conjunt de proves pilots que estem fent de la mà, en primer lloc, de les entitats socials. I aquí permetin-me que els en mencioni de manera molt curta algunes, que són les més representatives. En primer lloc, estem treballant amb Intress, una associació, un programa pilot que es denomina «Famílies resilients», i és un programa pilot adreçat a entre 350, 425 famílies amb infants de zero a sis anys en situació de risc lleu o moderat ateses pels serveis socials bàsics. Per tant, aquí aquest pilot té la finalitat d'actuar en casos que estan sent atesos per serveis socials bàsics i que, per tant, encara no han estat derivats als EAIAs, eh? Per tant, això entenem que és un element troncal de la prevenció. Aquest projecte pilot ja l'estem començant a desenvolupar en els municipis de Reus i de Sant Boi de Llobregat, i l'objectiu és enfortir, per tant, les competències parentals i prevenir l'agreuiment de les situacions de vulnerabilitat.

I aquest pilot l'estem complementant amb un altre pilot també molt important, el pilot «Llars segures», que estem desenvolupant en col·laboració amb l'entitat Save the Children, destinat a 290 famílies també amb infants de zero a sis anys en situació aquests ja de risc greu. Aquí intervenim en famílies que estan sent tractades pels

EAIAs, eh? En el primer cas estem intervenint sobre els serveis socials de base; aquí ja intervenim sobre famílies que ja s'han derivat als EAIAs. I intentem evitar que aquests casos puguin acabar en un desemparament. I això ho estem fent amb tres EAIAs: l'Eaia del Vallès Occidental, l'Eaia de Sabadell i l'Eaia de Terrassa, amb una intervenció intensiva per evitar aquesta escalada del risc. I, a més a més, estem donant l'aval i suport a altres programes pilot, com ara el programa PAIPI, impulsat pel Fedaia, que també és treballarà en 490 famílies voluntàries en situació de risc lleu o moderat, amb un enfocament psicoterapèutic intensiu amb vint-i-dos entitats repartides pel territori de Catalunya.

Però no ens volem limitar a aquestes proves, i actualment també estem treballant en diferents EAIAs la possibilitat d'incrementar nous recursos que permetin intensificar el treball que es fa amb les famílies que estan en fase d'estudis i diagnòstic per evitar al màxim possible arribar a un desemparament i també treballar els retorns al domicili familiar d'aquests nens, nenes i adolescents que estiguin en centres.

Per acabar, vull enllaçar amb l'inici de la meua intervenció, quan els parlava de la il·lusió amb la que vaig acceptar aquest repte i la professionalitat que he trobat en el sector. I, tal com deia la consellera, hem fet un salt qualitatiu en governança i capacitat directiva de la DGPIA. Disposem d'un comitè directiu real, operatiu, d'onze persones, amb un calendari de reunions sistemàtiques per prendre decisions, fer seguiment i exigir resultats. Hem reforçat de manera clara l'estructura més personal, hem redistribuït i derivat funcions claus a altres direccions especialitzades i hem creat un model que estem convençuts que ens permet exercir un control més efectiu, amb rigor, criteri i responsabilitat, passant d'una gestió reactiva a una gestió pública exigent, responsable, planificada, ordenada i orientada a l'impacte, posant ordre, claredat i lideratge en els equips.

I vull acabar amb un reconeixement explícit i necessari a totes les persones que han treballat i treballen en l'àmbit de la protecció a la infància i l'adolescència. És evident que cal posar la mirada en tots els aspectes, però cal un respecte profund per la feina ingent, complexa i sovint invisible que han desenvolupat milers de professionals al llarg dels anys. Parlem de comandaments, equips tècnics, juristes, professionals administratius i de suport, persones que han actuat en contextos d'alta

complexitat, amb marcs normatius canviants, pressió social amb una càrrega emocional enorme.

Fitxer 14CIADGAIA6

Una tasca que fan amb rigor metodològic, aplicant criteris professionals fonamentals, amb expertesa tècnica sovint construïda a base d'expedients i formació contínua. I és important afirmar amb claredat que cap sistema pot ser analitzat només des dels seus errors o disfuncions, sense reconèixer la feina sostinguda, honesta i responsable dels que l'han fet dia a dia. Avui, en el marc de la transformació i la reestructuració cap a l'actual DGPPIA, creiem que aquest reconeixement esdevé encara més necessari, perquè la confiança en els professionals és la base sobre la qual es pot construir un sistema millor, més exigent i més transparent.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Muñoz. Per tancar aquesta sèrie d'intervencions dels compareixents, la consellera té la paraula per tancar aquestes. Quan vostè vulgui.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies. Volia fer només una reflexió final per dir una cosa que és òbvia, però jo, com que vinc de l'àmbit acadèmic, doncs de vegades no dic les coses òbvies, perquè se sobreenten i sembla que no s'hagin de dir. Però el que he après en aquests últims dos anys a la política és que no perquè sigui obvi no és que no s'hagi de dir; s'ha de dir, perquè, si no, alguns aprofiten per fer un *totum revolutum* perquè no ho has dit amb prou contundència. I, llavors, vull aprofitar aquesta per deixar-ho *meridianamente claro*.

Les deficiències en la gestió que s'han posat de manifest en aquesta comissió d'investigació sorgeixen en períodes anteriors a la nostra etapa de govern. La nostra contribució ha estat solucionar-les. Així de senzill. I ho fem per responsabilitat i compromís. Amb qui? Amb els treballadors, treballadors de la DGAIA, treballadors i servidors públics que salven vides dia rere dia. No només es salven vides des de l'àmbit de salut; des de l'àmbit social salvem vides, i, molt especialment, els

treballadors i treballadores de l'antiga DGAIA i de la nova DGPPIA. Però no ho fan sols; el sistema de protecció a la infància és molt més ampli. Hi ha una part fonamental que fa l'àmbit social, amb els EAIAs, servidors, servidores públics que es deixen la pell i que tenen la vocació de fer una feina per protegir els nostres infants. I es fa des del tercer sector, tercer sector social, que fa una tasca fonamental, que són socis estratègics en el sistema de protecció a la infància i a tot l'àmbit social. Tots aquests treballadors s'han vist injustament doncs criminalitzats, de vegades, tristament, per algunes acusacions injustes.

Ho fem per responsabilitat i compromís amb les famílies, les famílies que s'esforcen dia a dia en tirar endavant els seus fills i ho fan de la millor manera possible, moltes vegades en circumstàncies dramàtiques i molt difícils, i també amb les famílies acollidores, que fan un acte de generositat immens per donar una vida, una oportunitat a uns infants que han patit una cosa tan dramàtica com un desemparament i una separació de les seves famílies d'origen. Ho fem per compromís, sobretot, amb els infants, nens i nenes i adolescents de Catalunya que tenen dret a una infància feliç.

I ho fem per tots els ciutadans de Catalunya, perquè tenen dret a tenir un estat del benestar on sàpiguen que poden comptar amb un sistema de protecció de la infància fort i d'excel·lència, i no descansarem fins aconseguir-ho. Perquè igual que per tots nosaltres és important saber que vivim en un país on si et diagnostiquen un càncer o una malaltia tindràs un sistema de salut d'excel·lència que et posarà les teràpies més avançades, hem d'arribar a aquest punt en el sistema de protecció a la infància, perquè ningú és aliè que tingui un problema familiar, un problema amb els seus infants, un problema en el seu entorn, i necessitem tenir la tranquil·litat de tenir uns serveis públics d'excel·lència, uns serveis socials d'excel·lència també en l'àmbit del sistema de protecció a la infància.

Això vol dir que el sistema de protecció a la infància no funcioni? No, no és així. Jo he reconegut que salva vides dia rere dia, però sabem que no està als estàndards d'excel·lència als quals hem d'arribar-hi. I el nostre Govern està compromès en deixar-se la pell i continuar avançant dia rere dia, i així ho hem fet, posant més

recursos humans, tècnics, tecnològics i pressupostaris per aconseguir aquest objectiu.

I, per acabar, doncs només demano la col·laboració d'aquesta cambra en aquest objectiu. Ho ha dit moltes vegades el president de la Generalitat: una bona oposició fa un bon govern. Queda molt per fer, per descomptat. Totes les crítiques constructives, exigents, propostes són molt necessàries, són més necessàries que mai. Necessitem també suport parlamentari per continuar avançant, per tenir més recursos per redimensionar, continuar redimensionant correctament aquest àmbit tan necessari, tan clau per al nostre estat del benestar.

I també un prec, una petició: si us plau, no fem guerra política d'aquest àmbit. Ens trobareu davant de tots aquells que volen fer servir aquest àmbit com a estratègia per desprestigiar l'estat del benestar. Per això us demano que ens ajudeu a reforçar i prestigiar aquest sector tan necessari per al nostre país. Nosaltres, per part nostra, ens hi deixarem la pell i no descansarem fins tenir un sistema de protecció d'infància d'excel·lència per a Catalunya.

El president

Moltes gràcies, consellera. Tot seguit iniciem el torn d'intervencions dels grups parlamentaris. I en primer lloc té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Ennatu Domingo Soler. Quan vostè vulgui.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president. Bon dia, consellera. Secretari general, secretària, director general, gràcies per la seva compareixença i l'explicació sobre la reforma que van anunciar enmig de la crisi de lideratge a la DGAIA ara fa un any. Jo no seré tan optimista com la consellera. Crec que ja es veurà si s'han solucionat els problemes de la DGAIA un cop s'implementi una reforma profunda de la DGAIA. Sabem que és una direcció general complexa, amb reptes profunds, no?

Aquest Govern té la mania de governar menystenint els diferents sectors, i en l'àmbit de la infància ha passat el mateix. Consellera, vostè va anunciar una reforma sense escoltar els experts i fer una diagnosi de la DGAIA que tingués el consens social. Gran part, de fet, dels experts que han comparegut en aquesta comissió no van

participar en el procés de definició de la reforma ni tenien informació sobre l'estat d'implementació de moltes de les mesures que afecten la seva tasca de manera molt directa. I avui ha volgut marcar distància amb els consellers que l'han precedit –per això ha fet l'exposició que ha fet–, però, tot i així, les mesures que ens ha exposat són mesures que ja es reclamaven des de la direcció general, el Departament de Drets Socials i el Síndic de Greuges, com han explicat els diferents càrrecs que han comparegut en aquesta comissió. Per tant, aquest canvi d'etapa, no?, que anuncia crec que no és així, o almenys els fets no ho expliquen així després d'haver portat mesos escoltant diversos experts i, sobretot, també persones que han estat a la direcció i al departament. I esperem doncs també si ens pot aclarir si s'ha consultat la reforma amb tots els càrrecs que han estat en aquestes diverses etapes de la DGAIA, que en aquesta comissió doncs les tindrem en compte per a la conclusió que formularem.

A més, des que va esclatar la crisi de la DGAIA la gestió de la informació sobre les irregularitats per part del departament ha estat creiem que bastant nefasta, perquè no crec que sigui una qüestió de ser més o menys contundent, com ha dit la consellera. Crec que la informació s'ha compartit, bé, de manera reactiva, amb comptagotes, i tot això ha generat també un clima de confusió greu –i crec que també, si ho mira en aquest sentit, estaria bé, no?–, quan el que era necessari en aquell moment, en l'inici de la crisi, era garantir transparència, retre comptes. I, evidentment, vostè ha iniciat la seva intervenció dient que no miraran el retrovisor, però ha fet precisament això, no?

Moltes de les preguntes que nosaltres teníem pendents ja les ha respost. Una de les preguntes importants que teníem crec que era saber si continuarien treballant o prorrogant el contracte del departament amb la Fundació Resilis, i, per tant, doncs, satisfets de la resposta que acaba de donar, i també el suport als EAIAs. Però tinc altres preguntes que són més aviat per aclarir tota la intervenció que ens han fet des de les diferents perspectives. Crec que, en primer lloc, una reforma profunda requereix recursos, no?, i jo crec que la pregunta que ens fem és: no creuen que és simplista parlar d'una reforma profunda si els recursos que s'han ara mateix adjudicat no són o no corresponen o no responen a la necessitat que té el sistema d'atenció i

protecció a la infància i adolescència? Crec que una reforma que tingui en compte la prevenció doncs requereix recursos suficients.

En segon lloc, la consellera ha explicat que ja s'han revisat tots els expedients de menors tutelats i extutelats. A nosaltres ens agradaria saber quin és el resultat de l'anàlisi que es va fer des del departament d'aquesta revisió. De fet, fa només un mes, dos mesos, deien que no tenien el personal suficient per poder fer tota la revisió i també deien que era gairebé impossible eliminar completament els pagaments indeguts, i, de cop i volta, avui ens donen una altra imatge dels fets.

També vostès han demanat les instruccions a les entitats del tercer sector. Quina és la conclusió de l'anàlisi que s'ha fet també des del departament d'aquestes auditories? Perquè la primera part de la informació ja la sabíem.

En tercer lloc, quines mesures han impulsat per millorar l'acolliment familiar dels menors de zero a sis anys? Aquest ha estat un gran debat en aquesta comissió. Sí que ens agradaria saber, doncs, quants infants han sortit del sistema en el darrer any i nou mesos que porten governant, i doncs és un aspecte que ens preocupa i creiem que s'han de augmentar els esforços.

També vostès han augmentat la plantilla, no?, a nivell del departament i també a nivell dels EAIAs. I sabem que els compareixents que han vingut en aquesta comissió ens han explicat que la dificultat és garantir que aquests professionals tinguin l'especialització en atenció a la infància vulnerable i que ha patit violència. En aquest sentit, ens poden explicar com estan abordant el repte de la formació? *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ho deixo aquí perquè se m'acaba el temps.

I, de nou, moltes gràcies per l'exposició.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia. Quan vostè vulgui.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies, president, i a la consellera i al seu equip. Ens tindran al seu costat per reforçar el sistema. De la intervenció que han fet avui, si hi ha alguna cosa que està clar que no s'ha de reforçar és la seva autoestima. Això, tinc la impressió que n'està ben dotat, a jutjar per la intervenció. He tingut la sensació de ser una intervenció freda, tècnica, més pròpia d'un informe tècnic, diguem-ne, no? És una opció. Efectivament, porten un any i nou mesos, aproximadament el mateix temps que van estar-hi dos dels seus tres predecessors. Per tant, és temps. I, evidentment, avui ens han explicat el que han fet durant aquest temps.

Ens tindran al seu costat també per reforçar el pressupost, per descomptat, en la mesura que n'hi hagi. Però deixi'm dir-li també que no ens fem trampes al solitari, en el sentit de que, és clar, sí que és veritat que la proposta de pressupost que es va fer era un increment de 111 milions, però si agafem el pressupost del 23 i hi incorporem les ampliacions que s'han fet, les modificacions de crèdit durant tot aquest temps, arribem a 467; per tant, la diferència en són 29, no 111, és a dir, l'IPC, aproximadament. També perquè tinguem clara aquesta referència. I, també, una darrera anàlisi. Em sembla brillant l'anàlisi que ha fet respecte de la necessitat de separar les prestacions i la feina que ha fet el director Arroyo. I, en aquest sentit, felicitar-la per la idea de nomenar-lo i també de separar les prestacions de la gestió.

Mirin, jo li volia demanar una sèrie de coses, perquè avui és l'últim dia. I, per tant, són qüestions que no només demanem a aquest Govern, però, naturalment, li correspon a ell, però que serien aplicables a qualsevol altre. Per tant, no ho interpreti com una crítica ni amb segones intencions, sinó que són peticions que venen de la raó, de la convicció i una mica del cor també. Crec que hem d'ajudar més les entitats, minimitzar el calvari burocràtic que està informat, excessivament, pel principi de la desconfiança. Sense elles el sistema cau –cau–, el de la pobresa, el del sensellarisme, el de la discapacitat, el de la infància, el de la gent gran. Cau. I he hagut d'esperar a la quarta intervenció per sentir el primer agraïment a les entitats, a les entitats i als professionals, i em sembla que això és essencial.

Que posin més recursos a la infància –ja l'hi he dit, hi serem–, que facin els canvis necessaris –i, hi insisteixo, no és a vostès; és a l'Administració en el seu conjunt– per posar els vulnerables, i en aquest cas els infants vulnerables, al centre, i que

l'Administració sigui un camí, no un mur, no un mur d'apps, llistes d'espera i de cites prèvies, que generen angoixa i masses problemes als ciutadans; que creguin en l'agència social i sanitària, que hi creguin vostès –sé que hi creuen–, però també des de Salut, que també hi creguin, perquè la majoria dels problemes mèdics neixen –ho saben–, molts d'ells, una gran part, porten causa en problemes socials; que prioritzin la infància i la lluita contra la soledat de la gent gran –aprofito també per dir-ho–, perquè són molts d'aquests problemes les expressions més cruels del nihilisme que

Fitxer 14CIADGAIA7

pateix la nostra societat, de l'hedonisme i del culte a l'individualisme.

Mirin, i una reflexió final. Estic segur que és molt necessari que cada dia apareguin pels mitjans de comunicació persones detingudes per demostrar que són molt forts i que són molt contundents amb la delinqüència. Segur segur segur que és molt important. El que és important és que facin la feina, i la fan, i nosaltres creiem en la feina que fa la policia, per això vam incrementar el Cos de Mossos d'Esquadra. No sé què aporta aquesta permanent i sistemàtica exhibició als mitjans de comunicació, però, això, aquí no hi entro. Vostès deuen saber per què ho fan, quins marcs mentals es creen amb tot això.

Només els demano que, de cada cinquanta notícies d'aquestes, expliquin per què els infants més vulnerables i els joves tutelats i els extutelats estan aquí, per què són aquí (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), d'on fugen, què han patit, què han viscut; i que expliquin a la societat que nou de cada deu se'n surten, i se'n surten gràcies a una societat que els vol acollir i que els vol ajudar i que és molt conscient –i acabo, eh?– de les dificultats, la societat, que genera doncs l'arribada de persones, però que volen arribar-hi, però que són persones que estan patint el que no està escrit i que necessiten el recolzament de l'Administració, la comprensió i l'ajut de la societat. Estic convençut que si entre tots fem un esforç en aquest sentit, de pedagogia, probablement ens trobarem amb menys situacions de discriminació flagrant que pateixen dia a dia aquestes persones, entre altres coses, per exemple, fins i tot per obrir un compte bancari.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula l'excel·lentíssima senyora Lorena Roldán Suárez. Quan vostè vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. En primer lloc, doncs agrair la compareixença del senyor Muñoz, la senyora Teresa Llorens, el secretari Raúl Moreno i també, evidentment, doncs la consellera Mónica Martínez, per aquestes explicacions, que, com bé deien, doncs tanquen aquesta sessió d'audiències entre experts i testimonis, pel que fa a la investigació dels fets investigats al voltant de la DGAIA.

A mi hi ha una cosa que m'ha sorprès avui, i, de fet, ve una mica també arran de la darrera intervenció o l'intercanvi que vam tenir a la sessió de control amb la consellera, parlant també d'aquests fets. En aquell moment la consellera ens va titllar de demagogs; de fet, les paraules literals van ser «que busquéssim un altre tema per fer la nostra demagògia». Jo en aquell moment li preguntava doncs per aquest servei del Sevap, de la UTE Resilis – Fontanilles, li preguntava també per les places fantasma i pels pagaments indeguts. Vostè tot això ho va titllar de demagògia. Però avui ha vingut aquí a dir-nos i a reconèixer que aquests problemes existien, perquè els han solucionat, no? Si no existissin, no hi hauria res a solucionar. Per tant, de demagògia, cap. Especialment perquè cada vegada que fem una intervenció, que fem una pregunta o fem una interpel·lació es basa en unes dades, dades que a nosaltres ens arriben de diferents fonts, en aquest cas, de la Sindicatura de Comptes, de la Sindicatura de Greuges –de fet, la síndica va reconèixer que tenien diverses denúncies d'educadors socials explicant situacions molt semblants a la de l'alertador–, dades que ens arriben també de les investigacions obertes per l'Oficina Antifrau. Per tant, som tots demagogs? Només el Partit Popular? O això com va, consellera?

Llavors, jo sí que demano, en aquest cas, ser una mica responsable en els deures que té cadascú. Vostè és la consellera i té el deure i l'obligació de respondre a les preguntes que li fa l'oposició, i nosaltres, com a oposició, tenim el dret i també la responsabilitat moral de preguntar les vegades que siguin necessàries, consellera,

les vegades que siguin necessàries fins que puguem esclarir què és el que ha passat. Perquè li ben asseguro que portem moltes compareixences i que encara, a dia d'avui, no tenim la foto completa de què és el que estava passant a la DGAIA. I vostè mateixa ho ha dit, vostè mateixa ha dit que el que van heretar doncs no estava en condicions acceptables –ha fet servir, a més a més, aquestes paraules. Per tant, ha de comprendre que nosaltres hem de poder preguntar i repreguntar les vegades que facin falta. I aquestes expressions, com les que va fer servir l'altre dia de que els tenim farts, home, sincerament, crec que no són de rebut i crec que tampoc són pròpies d'una consellera.

A vostè, evidentment, doncs li toca gestionar, probablement, o sense cap mena de dubte, el departament més complicat de tota la Generalitat –això l'hi reconeixem, no hi ha cap problema–, la matèria més sensible de totes i, sobretot si parlem d'infància, amb nens que estan passant situacions molt crítiques, amb situacions de vulnerabilitat que, evidentment, a tots ens preocupen. I precisament per això estem aquí i precisament per això l'objecte d'aquesta comissió va també més enllà de només la mera investigació, sinó que també volem parlar de com s'ha de configurar el servei. Vostès han fet avui doncs aquests nous anuncis i aquestes explicacions de com es configura la nova DGPPIA, i en les conclusions que sortiran d'aquesta comissió els grups també podrem fer aportacions que seran en positiu, això no ho dubti, de com entenem nosaltres que s'ha de gestionar tot el tema de la infància i l'adolescència a Catalunya i també dels extutelats, hi insisteixo, perquè és una realitat que tenim a Catalunya i que s'ha de gestionar. Això, aquí no tenim cap problema.

Però vostè ens deia: «No, nosaltres no som de mirar el passat.» Bé, no deuen ser de mirar el passat, però aquí, sembla ser, presumptament, ha ocorregut un seguit de fets que han de ser investigats, i s'han de depurar responsabilitats, responsabilitats polítiques, que són les que ens toquen, ens corresponen a nosaltres, i, si s'escau, també responsabilitats penals. Això a mi no em correspon dir-ho, i seran els organismes adients qui ho facin, però de responsabilitats polítiques se n'han de depurar. L'altre dia vam tenir en seu d'aquesta comissió el testimoni de l'alertador, i va explicar coses molt greus. Insisteixo que estan sota investigació de l'Oficina Antifrau, però entenc que vostè, quan li van fer el traspàs de la cartera, va tenir

coneixement de tot això. Vostè què en va pensar? Va fer alguna cosa? Es va posar en contacte amb l'Oficina Antifrau? Va parlar amb l'alertador? Vostè ha tingut oportunitat d'escoltar aquests àudios, que ha aportat com a proves l'alertador, de la cap de servei, amb aquestes amenaces perquè no continués doncs denunciant aquests fets? S'han depurat responsabilitats, consellera? Això li correspon a vostè, perquè avui és la màxima responsable del departament i, per tant, vostè, tot i que això va ocórrer en un moment en el que no era al departament, ara mateix és la primera responsable d'aquesta situació. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I, per tant –i acabo ja, president–, nosaltres volem saber.

Deien també «places fantasma». Hi insisteixo, està sota investigació de l'Oficina Antifrau. Per tant, si l'Oficina Antifrau ha trobat indicis de que això pot estar passant, a vostès els hi correspon també facilitar tota la documentació, facilitar tota la investigació, i no venir aquí a dir: «No, no, això no és veritat.» Perquè, clar, com estan comprovant aquestes places? Perquè l'altre dia se'ns deia que això es fa a través del Sini@, però és que l'alertador ens deia que precisament on estaven falsejats els documents era dins del Sini@. Per tant, volem saber també com s'ha fet aquesta comprovació de que aquestes places realment s'estaven ocupant.

I, ja per últim, l'última pregunta que faig és respecte als contractes d'emergència, perquè no ens consta si a dia d'avui encara hi ha un d'aquests contractes que estigui vigent. Res més.

I moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya. Quan vostè vulgui.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. Bon dia i gràcies a les compareixents per les seves aportacions. El context social ha evidenciat que l'antiga DGAIA necessitava una transformació profunda del model d'atenció si és que apostem per la plena garantia de l'exercici dels drets dels infants i adolescents de Catalunya. I, més enllà d'esclarir

responsabilitats, qüestió rellevant, a Comuns en aquesta comissió d'investigació sobretot ens ha ocupat analitzar i estudiar possibles canvis en el sistema de protecció, les eines necessàries per reforçar-lo i els recursos necessaris. Nosaltres ens caracteritzem per fer aportacions constructives, però és cert que això és més complicat quan no es comparteixen els detalls de l'actuació del departament fins a aquesta comissió d'investigació, o no amb el grau de detall que seria necessari per poder-los calibrar en la seva justa mesura. De fet, som al punt que som per uns centres allunyats d'un model de nucli familiar, per falta de recursos socials, humans i materials, que no permeten personalitzar l'activitat educadora a l'entorn residencial ni establir vincles d'una confiança prou profunda amb els professionals per aquesta rotació contínua d'aquests per totes coneguda, entre altres motius.

Hem sentit parlar de la gestió, però no tant del que es podria haver fet diferent, a part de les mesures eh? Deixant a banda aquesta qüestió, deu estar vostè d'acord en que estem al punt actual com a resultat del succeït anteriorment. Tenint en compte que es va substituir l'equip al capdavant de la DGAIA, què creu que es podria haver fet de diferent abans del relleu del primer equip que es va fer càrrec d'aquesta un cop vostès es van fer càrrec del departament?

I alguna altra qüestió. Estem d'acord en que necessitem garanties jurídiques amb menors i amb famílies. Parlaven vostès de l'advocat d'ofici per a les famílies – necessari– o de la figura de la procuradora, però seguim notant a faltar el reconeixement del dret a assistència jurídica del propi menor diferenciada de la de la família. No sempre els drets del menor i els de la família coincideixen, i també pot col·lisionar amb els interessos de l'organisme de l'Administració que passa a tutelar-lo. I, per tant, pensem que és necessària una figura de professional que pugui vetllar pels seus drets i interessos des de la representació directa d'aquests. Ens sembla bé la creació d'un òrgan col·legiat que examini els expedients, però potser oferiria majors garanties la intervenció d'un òrgan completament independent de l'Administració.

Hem d'impulsar un nou model de protecció a la infància amb prou recursos socioeducatius adaptats a les necessitats d'infants i que siguin el més semblant a una llar, reduint la sobreocupació i afavorint l'atenció personalitzada, avançant en

models d'acollida en entorn familiar. Per tant, ja veuen que coincidim en objectius. Però, quines mesures pensen aplicar per reforçar els mecanismes de control i seguiment de forma que reduïm a la mínima expressió els infants menors de sis anys dins del circuit? Els infants en general, eh?, però particularment els menors de sis anys. Una referència a la necessària transparència i finançament necessari, especialment per uns ajuntaments compromesos però sense capacitat de planificació compartida ni recursos. Ens parlaven de la introducció de noves figures als EAIA, però n'hi ha una que hem notat a faltar, i és el suport jurídic que tant reclamen els treballadors d'aquests serveis per poder fer la seva feina amb plenes garanties. Si s'hi poden referir a aquesta possibilitat.

Som conscients de la burocràcia de la legislació sobre contractació. Ens amoïna la gestió? Sí, sense dubte, però fonamentalment perquè cal poder atendre la urgència sense descuidar l'important i no deixar cap nen en situació de desemparament. Per tant, quines modificacions es plantejarien introduir al règim de contractació pública actual?

I, més enllà de la prevenció, un cop que ja s'ha produït el problema, com es plantegen millorar l'atenció a la salut mental i benestar emocional dels menors tutelats? Perquè només es compta amb quaranta-tres places a centres terapèutics per atendre problemes greus de salut mental concertades amb el Departament de Salut, i s'han reduït en trenta-quatre les places existents aquests últims nou anys.

Han parlat de la introducció de models de *compliance*, que ens sembla molt interessant. Una pregunta al respecte, i és si inclou aquest sistema eines de *whistleblowing* per a la denúncia de desviacions i irregularitats. El nostre grup, al seu moment, va compartir una reflexió: que l'externalització de la gestió de prestacions no incrementava la protecció dels menors, una idea que al seu moment van contrastar, però han acabat per recuperar tant la gestió directa de les prestacions com la gestió del propi Sevap, del seguiment, per tant, i acompanyament que servia de base a aquestes. Molt d'acord amb aquesta decisió –benvinguts al sentit comú.

I una última qüestió. Ens parlava el secretari Moreno de l'acord de bases en matèria d'equiparació salarial, però entenc que està condicionat a la seva translació a la negociació col·lectiva, donat que no es tracta de treballadors de l'Administració. I,

donada l'atomització dels àmbits de negociació col·lectiva, quin és l'horitzó temporal que teoritzen per poder començar a desenvolupar-lo?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina. Quan vostè vulgui.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; moltes gràcies. En primer lloc, també agrair que hagueu vingut a donar-nos aquestes explicacions a tots els càrrecs del Govern, i explicacions detallades de tots els plans que teniu.

Estem parlant, no?, d'aquesta Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància, i el nom que tenim ja ens dona, no?, l'abast de la responsabilitat que tenim al davant, aquesta prevenció i aquesta protecció de la infància, que sabem que a Catalunya estem a la cua, no?, per temes d'infància pel que fa a pobresa. I això situa com: hem de fer uns esforços redoblats pel que implica, no?, i com, des d'aquesta direcció, teniu una responsabilitat molt gran a nivell de país. Ho deia al final de tot la consellera: la primera responsabilitat és vers els infants, no?, i és molt important que tots aquells que estan sota tutela d'aquesta direcció estiguin en unes condicions correctes, adequades, segures.

Ens heu explicat plans que sonen molt bé. El que passa és que jo he escoltat la consellera Bassa explicant plans que sonaven molt bé també, sabeu?, aquesta música de «tot allò que volem fer» sona bé. Crec que és necessari assegurar-nos que tot això es pot complir.

Fitxer 14CIADGAIA8

La consellera Bassa fa molts anys ja ens va parlar de centres petits, sense sobreocupació, de com impulsarien l'acolliment, de que no tindrien infants de zero a sis anys... La realitat ha estat una altra molt diferent. Per tant, crec que és molt

necessari que tot això que ens heu explicat, tots aquests plans que ens heu expressat avui, tinguem mecanismes de control suficients per veure que acaben sent realitat, que aquests centres realment són com han de ser, que veiem una planificació. Ens explicava la senyora Teresa com totes les noves CRAE seran més petites i com farem un pla per... Volem veure aquests plans per veure que tots els centres realment tenen un màxim de deu, dotze infants, com ens recomanen tots els plans de qualitat. Volem veure plans de xoc contra el fracàs escolar en aquests centres. Volem veure com això es fa realitat.

I crec que una idea molt bona i que seria bo per a tothom, i us demano que la valoreu, és si té sentit que creem un equip de supervisió de les condicions de vida dels menors als centres, que hi hagi un organisme que realment tuteli que es compleixen els acords amb els centres que no són públics, que es respecten els drets dels menors acollits a la infància, no?, tots els drets que recull la llei d'infància de Catalunya, i que elabori informes vinculants de manera que tothom pugui tenir un camí de ruta de... Nosaltres volem saber que els infants estan bé i vosaltres heu de tenir una guia per veure que es compleix tot això que estem protegint.

Després, també crec que, com dèiem, no volem mirar cap enrere, volem mirar cap endavant. Si mirem cap endavant, posem mecanismes perquè això es compleixi, però crec que també és imprescindible buscar alguna manera en la que recuperem la confiança de la població, i si no es depuren responsabilitats de tot allò que ha passat, jo veig molt difícil que això es pugui fer. I és cert que això està ara mateix en mans d'Antifrau, però també és cert que fa dos dies ha sortit la notícia, no?, que la Fiscalia Anticorrupció també està investigant si hi ha irregularitats en tota aquesta gestió de la DGAIA. Perquè, en el moment que es barreja la protecció amb l'especulació immobiliària, doncs aquí estem veient moltes coses. Fa dos dies ens ensenyaven, per exemple, comptes auditats de 2024 de fundacions amb beneficis anuals que es destinaven a crear patrimoni immobiliari amb beneficis acumulats de més de 7 milions d'euros, amb immobles comprats per més de 14 milions d'euros. Llavors, quan veiem aquestes coses amb fundacions que es dediquen a la protecció de la infància, o posem reguladors que ens diguin «no, no, tot això és correcte» i depuren responsabilitats d'allò que sabem que ha passat o realment aquí tenim problemes. I jo crec que cal molta més transparència respecte al que ha passat.

Amb el poc temps que em queda... Molt important la mirada que es posa en les EAIAs, en els equips de prevenció. Ens explicaven que aquesta dependència del món local o dels consells comarcals els fa ser un tema molt depenent d'en quin territori estan, molt depenent de la voluntat del govern local. I pensem que s'han de crear mecanismes en els que hi hagi molta més supervisió, molta més direcció, molt més control d'aquests equips per part de la direcció general, d'en quin moment teniu això.

I pel que fa a l'equiparació salarial, lo mateix, són músiques que sonen bé. Però, ara mateix, des del món sindical i des dels treballadors ens traslladen molta preocupació de quina manera això s'acabi aplicant. Em sumo a les peticions que ha fet l'equip dels Comuns per veure realment quins plans hi ha sobre això i quin seguiment i també, per part dels sindicats, quin control hi haurà sobre tot això.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Mónica Ríos García. Quan vostè vulgui.

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, president. Bon dia a tothom. Moltíssimes gràcies, honorable consellera Martínez Bravo, secretari general, senyor Moreno, secretària Teresa Llorens i director de la DGPPIA. Bé, portem, com saben... Bé, aquesta és la darrera sessió. Portem moltes sessions parlant de tot lo que, no?, comporta el sistema de protecció a la infància i l'adolescència. És veritat que el marc de treball és marca des del 2011, per tant, ens ha deixat veure una mirada en el temps de com ha evolucionat aquesta direcció general. I és veritat que tot allò que s'ha repetit molt durant aquestes sessions doncs està recollit en tot allò que vostès han expressat en aportar solucions. Per exemple, estan molt alineats..., totes aquelles coses que, com dic, s'han compartit i s'han repetit en les sessions que hem tingut en aquesta comissió d'investigació. Per exemple, el tema de la prevenció, no?, que va lligat molt amb la desinstitucionalització. També la necessitat de més recursos, tant materials com de personal. També és una cosa que s'ha comentat, la inestabilitat política com a factor

negatiu, no?, per aquestes legislatures curtes que potser no deixen evolucionar tots aquests plans i aquestes, diguem-ne, modificacions, no?, que ens han explicat.

També s'ha parlat de la modernització del sistema de gestió, amb aquesta transformació digital. També és una cosa que s'ha repetit reiteradament. I també, evidentment, la importància d'aquesta equiparació salarial i les millores als equips i a les persones que veritablement són les que sostenen tota aquesta feina. Per això, com deia, ja s'ha comentat i s'ha explicat tot el que està fent aquest Govern en aquest temps que, bé, no arriba a dos anys. Vull dir que déu-n'hi-do.

I també jo vull remarcar la importància d'aquest punt inicial amb aquest canvi d'estructura que feia tants anys que no es portava a terme. Perquè és veritat que són aquelles coses que, diguem-ne, a nivell del poble, de la gent, no?, potser no es visualitzen, però és veritat que marquen les bases d'aquesta millora, no?, aquesta nova reestructuració que ja ha parlat amb aquesta nova subdirecció enfocada en la prevenció i aquestes onze unitats de comandament que, com dic, són la llavor fonamental per després poder portar a terme tots aquests canvis que comentava.

Sí que han concretat en qüestions, eh? Quan parlaven del reforç dels EAIAs de 243 professionals, ja han dit que es desplegarien, per exemple, en dos anys. També han parlat, bé, del pla d'integritat, aquests sistemes de control, transparència, legalitat, amb un sistema de seguiment que també em sembla important. I han explicat, bé, que no existeixen les places fantasmes, que jo crec que és una qüestió que s'ha parlat o s'ha comentat a la lleugera per part d'alguns grups que segurament no saben com funciona el sistema. I moltes gràcies per concretar, no?, amb el que és com es gestionen les places en aquest sentit, quan, diguem-ne, no estan «cobertes» –entre cometes, no?– perquè no hi ha la persona, però sí que hi ha la persona d'alguna manera, no? I hi ha aquest acord que, a més a més, és un procediment legal i signat.

També estem en l'acord de bases, no?, d'aquesta equiparació salarial, que, com deia el secretari, és un acord històric després també de moltíssims anys de reivindicació. I també, per exemple, s'ha parlat –bé, durant les sessions– del debat de la incorporació del sistema judicial, no?, per al desempaments. I també s'ha plantejat una sèrie d'accions, precisament amb la creació de la procuradora, i que

fos una decisió també col·legiada, no?, amb aquests equips que incorporen també persones expertes també en l'àmbit jurídic.

També crec que cal remarcar aquest reforç amb el món local, no? Sempre parlem que el món local té aquest vincle directe. Per tant, crec que és molt important aquesta revisió que s'està fent del model SIS, que, a més a més, s'ha validat que és un model que funciona. I també aquests plans pilots de la desinstitucionalització del zero-sis, que també és un tema que ha sortit i que preocupava.

Bé, per acabar (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), sí que, bé, jo pensava que avui alguns grups ja no parlarien de que només és un canvi de nom, no?, en tot això que han explicat que està portant a terme el departament. Bé, ara diuen que la informació és insuficient, quan la consellera ha vingut moltes vegades a explicar pagaments indeguts, la refundació de la DGAIA, etcètera, etcètera.

Bé, i també es comentava per part del PP que ells han de preguntar. I tant, només faltaria, és la seva feina. Jo crec que el problema és quan es pregunta però no s'escolta la resposta, aquí és quan hi ha el problema. Perquè, no fa gaire, al faristol d'aquest Parlament encara es parlava dels 167 milions d'euros com si corresponguessin a la DGAIA, quan sabem que no és així. Per tant, jo només, per finalitzar, em vull sumar al reconeixement dels professionals del sector, de tots, de qualsevol àmbit: del tercer sector social, de l'Administració pública, de qualsevol àmbit.

El president

Hauria d'acabar, diputada, quan pugui.

Mónica Ríos García

Sí. Perdó. I, bé, fer un apunt final molt breu. La consellera Violant Cervera va dir que, en el seu moment, quan gestionava els pressupostos, li van donar aire. Doncs jo vull acabar demanant, bé, que es tingui en compte que els pressupostos són molt necessaris.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per donar les respostes, és el torn de nou de l'honorable consellera Mónica Martínez Bravo. Quan vostè vulgui.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé; moltes gràcies, president. Gràcies a tots, diputats, diputades, per les vostres intervencions i preguntes. Jo faré un primer abordatge de respostes i després li passaré a l'equip algunes preguntes addicionals.

A veure, en primer lloc vull respondre a una qüestió que ha estat en diverses intervencions, no? La diputada de Junts ha començat la seva intervenció per dir «ja es veurà si es solucionen les qüestions» i la diputada de la CUP deia que la consellera Bassa doncs també deia coses que sonaven bé. Per això jo crec que és important aquesta compareixença i per això jo crec que és important posar en valor el que *ja* hem fet, el que *ja* hem aconseguit. Això no vol dir que estigui tot fet amb això. Hem explicat com encara hi ha vies d'innovació, però jo crec que el que presentem avui és un conjunt de coses que *ja* s'han fet i que crec que no són menors.

Avui en dia, i des de fa molts mesos, ja tenim la creació de dues subdireccions, ja hem canviat l'estructura de la direcció general; ja hem augmentat el nombre de personal d'aquesta direcció general en un disset per cent, això ja és una realitat avui. Ja hem implementat mesures en l'àmbit del desemparament que eren reclamades durant molts i molts anys, com la presència de l'advocat d'ofici. Ja hem obert una porta perquè les famílies tinguin un assessorament legal des de l'inici del procés de desemparament. Porten no sé si dir dècades els advocats demanant aquesta mesura. Ja estem canviant el model de bases dels EAIAs, amb reunions trimestrals i un grup de treball intens. Feia setze anys de l'anterior model de bases. Els pagaments indeguts ja són una problemàtica del passat: cada mes ja es fan creuaments automàtics, la prestació ja es gestiona en base a dades. Recordem que els pagaments indeguts són segurament –i la problemàtica al seu voltant– la peça, diguéssim, que ha generat aquesta comissió d'investigació. Això ja és un problema del passat, i això s'ha aconseguit en els últims mesos.

Hem fet una condonació de deutes perquè les persones més vulnerables no hagin d'assumir les mancances de l'Administració, que l'Administració vagi tard. Som l'única comunitat autònoma que ha aprovat tres condonacions de deutes,

assegurant-se que les persones més vulnerables no han de pagar quan l'Administració arriba tard. Cap comunitat autònoma ha estat així de valenta. I val recordar –i, de fet, jo crec que necessitaríem una reflexió en aquesta cambra– que hi ha prestacions d'àmbit estatal que encara pateixen de pagaments indeguts. I hauríem d'exercir aquest lideratge de Catalunya impulsant canvis legislatius per assegurar-nos que les prestacions d'àmbit estatal estan blindades als pagaments indeguts, com ara ho podem dir que tenim a Catalunya, i això ho hem aconseguit en els darrers mesos.

El vint-i-un per cent dels informes d'avaluació de la família, pel desemparament, en aquells dispositius on hem reforçat el personal ja es tanquen en el termini legal. Abans s'allargaven més de sis mesos; el vuitanta-u per cent es tanquen en sis mesos. I hem tingut un augment d'un trenta-sis per cent de les famílies interessades en l'acolliment familiar.

També hem posat a disposició de tot el sector 600 milions d'euros per a l'equiparació salarial, per apujar els salaris dels treballadors del tercer sector social de l'àmbit privat perquè puguin tenir millors sous. Això ja és una realitat, amb un acord firmat la setmana passada que apujarà les tarifes sempre que aquestes vagin a millorar els salaris dels treballadors.

Llavors, jo crec que, per descomptat, queda molt per fer, queden doncs qüestions per aprofundir, però el que hem fet en un any i nou mesos no és una qüestió de «ja es veurà si passa en el futur», «ja es veurà...», «sona bé», «ja veurem si ho aconseguirem». Això són mesures, això són recursos, això són

Fitxer 14CIADGAIA9

canvis substancials que havien estat demanats durant molt de temps que ja tenim. Encara queda per fer, però tot això, que no és menor, ja és una realitat a dia d'avui.

Ara seguiré per preguntes de la diputada de Junts. Ens comentava la diputada que al diagnòstic hi havien reclamacions tant de la Sindicatura de Greuges com del tercer sector com d'experts. Nosaltres també ho hem posat de manifest. De fet, aquesta és la nostra contribució: doncs que abans estaven tancades a un calaix i ara estan o

fetes o en procés de fer-se. Així de clar. Això no vol dir... I aquí doncs també m'ha preguntat si jo he consultat amb anteriors consellers o conselleres. Jo he parlat sovint amb el conseller Campuzano. No he parlat d'aquest tema de la transformació amb anteriors consellers i conselleres. Però, com bé deia, la diagnosi és que estava feta, és que estava escrita.

També s'ha dit abans que eren terminis curts. Hi ha hagut un període d'inestabilitat política. Els anteriors consellers –jo ho he dit a la meva intervenció– han fet el que han pogut. No crec que sigui el moment de valorar què han fet. Van tenir situacions de demandes molt grans, amb la covid, amb l'arribada de joves migrants sols. Jo crec que s'ha explicat molt en aquesta comissió. El que nosaltres hem fet és no mirar enrere, sinó mirar cap endavant, mirar què quedava per fer, posar recursos, posar ordre, posar mètode, posar tecnologia i posar-nos a fer la feina, això és el que hem fet. I crec que en un any i nou mesos doncs hem aconseguit canvis que Catalunya tenia pendants des de feia molt de temps. I anteriors consellers deuen haver fet altres coses. Això és el que hem fet nosaltres.

Ho hem fet sense consens? Aquí doncs discrepo totalment. Nosaltres tenim reunions periòdiques amb el sector d'infància, amb les entitats, amb la Taula del Tercer Sector, amb la confederació, amb experts, amb l'advocacia, amb la Sindicatura de Greuges. Tenim aquí reunions de treball de manera periòdica. El que sí que és veritat és que no hem convocat quatre-centes taules per fer quatre-cents informes de coses que ja estaven diagnosticades des de feia molts anys. Hi havia moltes coses que era obvi fer, i així ho hem fet, ens hem posat a fer-les, i consensuat i... Però, vull dir, quan una cosa està diagnosticada i hi ha un ampli consens, doncs en comptes de reunir-nos quatre-centes vegades més, doncs, escolta, tu, millor que ens hi posem i les fem una realitat.

Sobre el tema dels recursos pressupostaris, si tindrem recursos. Bé, això ho comento després, en resposta a la pregunta del diputat d'Esquerra Republicana.

Em preguntava també la diputada de Junts com és que hem eliminat els pagaments indeguts quan feia setmanes semblava que no. Bé, això és un procés doncs que en el moment en el qual tens el sistema informàtic, els creuaments de dades i les bases de dades, llavors fas els creuaments i, llavors, a partir d'aquell moment cap

endavant, doncs ja no es produeixen de cara al futur. Aquests equips s'han incorporat en els darrers mesos, i ja es fan creuaments mensuals doncs des de fa uns mesos; des dels últims mesos ja es fan encreuaments mensuals. Això es suma a les condonacions de deutes doncs que hem aprovat els darrers mesos, i, amb la combinació d'aquestes dues mesures, doncs podem dir que els pagaments indeguts és un problema del passat, ja no és una problemàtica.

Em preguntava també la diputada sobre les auditories de les entitats i què s'ha fet de les auditories. Les auditories són unes auditories comptables que es reben. Les hem analitzat; s'estan analitzant, de fet, ja s'estan contrastant amb altres fonts d'informació. Però l'auditoria, diguéssim, també clau és l'auditoria interna, que vam encarregar i vam publicar i que apuntava doncs a certs àmbits de millora. I què hem fet? Doncs hem fet tot el que hem explicat en aquesta comissió: hem fet el canvi del disseny de la prestació, de qui gestiona la prestació, qui gestiona les places, hem posat més equip, hem posat més mans, hem posat ordre, estem desplegant un pla d'integritat. Això és el que doncs..., situació, diagnòstic, anàlisi i mesures; és el que fem, hem fet en tema d'infància, és el que hem fet en l'àmbit de dependència, és el que vam fer el primer dia amb els pagaments indeguts. I així doncs és la nostra manera d'actuar. Que ens agradaria una manera més litúrgica, més de debat, més consens, més de flors i violes? Aquesta és la nostra: veure quina és la realitat, veure com l'hem de solucionar, posar els equips tecnològics, humans, pressupostaris a funcionar i solucionar-ho. I això és el que hem fet amb infància i això és el que farem amb altres àmbits, perquè crec que és el que la ciutadania necessita.

Per al tema dels menors i la formació professional li derivaré la pregunta a la secretaria de Cicles de Vida o al director general.

Diputat d'Esquerra Republicana, agraeixo les seves paraules, sobretot pel que diu que recolzaran, pel tema pressupostari –em sembla una molt bona notícia. Els 111 milions d'euros és veritat que formaven part de comparar amb l'anterior exercici pressupostari aprovat, el del 2023. Si el comparem amb el del 2025, el reforç de l'àmbit d'infància és aproximadament 42 milions d'euros addicionals. És un recolzament substancial que posa en marxa moltes d'aquestes mesures, i creiem que és contundent. Però, com sempre, hi ha espai de millora, hi ha espai d'avenços,

hi ha espai d'anar a més. Això doncs ens vindria molt bé, la veritat. I a això, a aquests 42 milions d'euros, se li sumen els recursos que hem posat a disposició per a l'equiparació salarial, que també tindran un impacte molt important en la qualitat dels centres, perquè reduiran la rotació del personal, perquè tindrem uns educadors i educadores més motivats, perquè quan hi hagi una plaça vacant trigarem menys a omplir aquesta plaça. I per això és tan important aquest acord d'equiparació salarial, un acord amb sindicats i patronals, un acord que ara s'ha de traslladar a la negociació, a les taules de negociació perquè afectin i millorin els convenis laborals, i així el nostre sistema doncs ho incentiva.

El suport de les entitats del tercer sector, fonamental –jo ho he dit en la meva intervenció. Per nosaltres, el tercer sector social és un sector estratègic, és un sector clau, és un sector que jo crec que, arran de tota aquesta problemàtica, ha estat injustament en el punt de mira. I per nosaltres doncs és fonamental treballar de la seva mà, millorar, ajudar-los. I estem doncs amb diferents línies d'actuació, tant en la reforma de la cartera de serveis com en la reforma de la Convo, intentant veure com tenim l'estructura administrativa per donar-los estabilitat, rigor a alguns d'aquests canvis i aquestes mesures. Es van iniciar en l'etapa anterior, cosa que nosaltres posem en valor i agraïm, però hem de continuar avançant. I en aquesta línia doncs ho farem.

Sobre el tema de la soledat de la gent gran i de la infància. Per nosaltres doncs és fonamental. És fonamental estar al costat de les persones, dels infants i de la gent gran. La soledat no desitjada és una de les xacres de la nostra societat, i el creixent individualisme i el desprestigi de l'estat del benestar doncs ens allunyen d'aquest objectiu de tenir un estat del benestar que cuidi les persones i que les protegeixi i que estigui allà quan més ho necessitem. Per nosaltres és fonamental.

A veure, diputada del Partit Popular, gràcies per la intervenció, gràcies per les preguntes. Per descomptat, valorem moltíssim totes les intervencions, totes les preguntes –no podia ser d'una altra manera, estem a la seu de la democràcia a Catalunya. Ens sembla, i ho he dit a la meva intervenció, que una bona oposició fa un bon govern. El seu partit polític ha fet algunes propostes en l'àmbit d'infància, tècniques, aterrades, que crec que són molt positives i crec que obren espais de

reflexió. Tot això estem desitjant rebre-ho del seu partit polític i de tots els partits polítics.

Ara bé, hi ha intervencions on –deixin-m'ho dir de manera subtil– sembla que no quedi massa clar que del que se'ns està acusant, el Govern anterior, sigui una cosa de fa dos dies. I això és el que jo potser en algun àmbit m'hi he referit com demagògia, que sembli que a l'informe de la Sindicatura de Comptes s'està escrivint alguna cosa semblant a la realitat actual o està descrivint alguna cosa que sigui, diguéssim, responsabilitat directa nostra, perquè estem parlant de qüestions que han passat fa molts anys abans de que nosaltres arribéssim. I, per això, jo crec que és important doncs no fer..., i, si no era, no... Vull dir, no sé si era la seva intenció o no, però en alguns àmbits a mi m'ha donat la impressió que es feia un *totum revolutum* d'algunes qüestions que són deficiències de la gestió i s'intentava maximitzar. I, amb això doncs, a més, apuntar cap a una mancança de la gestió del Govern o de la conselleria que encapçalo en aquest moment.

Nosaltres el que hem fet, com he explicat a la meua intervenció, ha estat diagnosticar els espais on hi havia millores que s'havien de fer, millores per tenir una millor gestió. Això és el que nosaltres hem observat. L'informe de la Sindicatura de Comptes és un informe que apunta a diferents àmbits, i nosaltres hem pres mesures per doncs reforçar la gestió en els àmbits que apuntava tant la Sindicatura de Comptes com en els altres àmbits que han apuntat a millores necessàries. La Sindicatura de Greuges ha apuntat a diferents àmbits de millores necessàries, els treballadors, els funcionaris, els treballadors del tercer sector, els experts, el col·legis de l'advocacia. Hi ha tot un conjunt d'àmbits on quedava clar que s'havien de fer mesures i millores, i així ho hem fet; ho hem entomat, ho hem identificat i ho hem posat en marxa.

Llavors, responsabilitats polítiques del que es va fer? Home, jo responc de les responsabilitats polítiques del meu govern, i estic satisfeta del que hem fet per endreçar, per millorar i per fer aquestes millores en la gestió. I les responsabilitats polítiques d'etapes anteriors..., jo crec que és que no em toca a mi fer aquesta reflexió. Tocarà als espais on correspongui.

Sobre el tema de l'alertador. Arran de les declaracions de l'alertador es va obrir un expedient informatiu. Després es va demanar una auditoria per ampliar aquesta

informació. Es va analitzar aquesta auditoria, i aquesta informació també ha estat rellevant per a tots els àmbits que hem fet. I què hem fet? Doncs ho he explicat abans: una de les mesures més clau en aquest àmbit ha estat canviar quina direcció general gestionava les prestacions, fer certs canvis i millorar la gestió. Això vol dir que jo doni la raó a certa rumorologia al voltant del...? No. Això vol dir que hi havia un àmbit on la gestió havia d'estar feta de manera diferent, i ho hem fet. I això és una realitat. I això és el que jo crec doncs que..., malgrat que quedi molt per fer, avui podem estar, des del meu punt de vista, satisfets. I la ciutadania hauria de tenir doncs confiança en que el sistema doncs va avançant.

Sobre el tema de l'Oficina Antifrau, les investigacions. Per descomptat, el nostre Govern el que fa és plena col·laboració. Tots els requeriments d'informació són contestats, aportem tota la informació necessària, com no podria ser d'una altra manera. I no només ho fem amb l'Oficina Antifrau; ho fem amb aquesta cambra parlamentària, amb totes les preguntes parlamentàries, amb totes les anàlisis de transparència. Nosaltres donem tota la informació. I crec que portem també –això potser és una qüestió una mica més per reflexionar– molt de temps donant informació, donant tota la informació possible. I, des del meu punt de vista, el que s'ha posat de manifest fins ara són àmbits on la gestió ha de ser millorada, que és el que hem fet i que és el que estem solucionant. Llavors, potser també animo a fer una reflexió d'aquesta comissió, a dir: bé, doncs potser, si ja tenim tota la informació i hi ha àmbits on hi ha deficiències en la gestió i això ja està sent millorat... Continuem necessitant reflexions, millores en el sistema, innovació, però, escolta, potser que, no sé, continuem avançant amb algun altre tema. Però bé.

Sobre les preguntes de la diputada de Comuns. Algunes d'elles les derivaré a la secretària de Cicles de Vida. Jo li'n respondré dues, una sobre l'àmbit de *compliance*, si inclou mecanismes de *whistleblowing*. Crec que és una mesura molt interessant. La revisarem. Jo, en aquest moment, desconec si tenim concretament això, però sembla raonable. I, si no ho tenim, doncs mirarem d'implementar-ho.

I sobre el relleu de la direcció general abans de l'etapa del director general, Pep Muñoz, no voldria tampoc –jo crec que ho he explicat prèviament– transformar una direcció... Bé, també s'ha reconegut en aquesta cambra: el Departament de Drets

Socials és molt complicat, és molt difícil. Si hi ha una direcció general que era complexa i complicada amb els recursos que disposava per gestionar era la DGAIA. Però és que, a més, no era només gestionar la DGAIA: volíem transformar de dalt a baix la DGAIA. Això requereix doncs una actitud, un compromís, un lideratge i un ritme també, que vam trobar que no estava anant al ritme adient per a aquest objectiu tan ambiciós i tan contundent, i per això vam fer un posterior canvi. Crec que qualsevol persona que ha intentat transformar una organització gran doncs sap que necessitem de vegades lideratges,

Fitxer 14CIADGAIA10

recursos, alineació dels equips, que són complexos, i per això doncs vam fer un altre canvi sense més ni menys.

Sobre la diputada de la CUP, ja li he respost la primera pregunta. Crec que tenim un expedient de serveis durant aquest any i nou mesos, que no és desdenyable, de resultats que ja tenim. Lògicament, doncs queda per fer. Crec que el Parlament seria l'espai ideal per retre comptes, i comparèixer a la Comissió d'Infància, amb indicadors, amb seguiment, amb mesures, crec que seria molt positiu. I, a més d'això, doncs en els àmbits que correspongui o que es considerin. Nosaltres doncs tenim tot el compromís i tota la voluntat d'anar reforçant i millorant doncs aquest sistema que és tan important per al nostre país.

Sobre la depuració de responsabilitats, hi ha algunes investigacions obertes per Antifrau. Hi han alguns processos, alguns que s'han iniciat i s'han arxivat. Això, a l'àmbit jurídic, doncs farà la seva evolució en l'àmbit que correspongui. Per part nostra, estem totalment enfocats en millorar la gestió, en fer aquest pla endreça a dins de la direcció general, perquè hi ha àmbits on hi havia..., àmbits de gestió que havien de ser millorats, i així ho estem fent i així s'ha fet. I queden doncs reptes per endavant importants, que entre tots crec que seria bo doncs trobar aquest consens parlamentari per continuar impulsant-los: la desinstitucionalització, la millora dels centres i tot això. Vull dir, total col·laboració a continuar en aquesta línia.

I de la diputada del PSC, doncs moltes gràcies per la intervenció. Jo crec que tant de bo doncs aquests pressupostos siguin oxigen, no?, per continuar avançant. Crec

que sí que seria positiu tenir un reforç addicional en l'àmbit d'infància. Crec que tenim una proposta sòlida, però, com sempre, tot és millorable.

I el reconeixement del tercer sector i del món local són fonamentals. L'àmbit del sistema de protecció a la infància no és només DGPIA; és també una part molt important i molt clau que es fa des del món local i des del tercer sector.

Li dono la paraula al secretari general i després a...

El president

Sí. Té la paraula el secretari general, el senyor Raúl Moreno. Quan vostè vulgui.

Raúl Moreno Montaña (secretari general de Drets Socials i Inclusió)

Gràcies, president. I molt breument, perquè jo crec que gairebé la consellera ha fet un resum de totes les intervencions. Alguns apunts, no?

Efectivament, jo puc entendre que, després de molts anys de propostes en l'àmbit de la protecció a la infància i l'adolescència, doncs pugui haver-hi algunes reticències en saber si aquestes que estem nosaltres exposant en aquests moments podran tenir o solucionaran una part del problema. Nosaltres creiem que sí, i per això les fem, evidentment. He participat junt amb vostès durant molts anys en quin ha estat l'anàlisi d'allò que ha faltat a la DGAIA, i estic convençut que, efectivament, les mesures que estan portant a terme ajudaran a reduir doncs la manca de gestió, diguem-ne, dels darrers anys o les deficiències en la gestió dels darrers anys, no? Ara, també és veritat que no podem fer en dos anys el que no s'ha fet en deu o en quinze, eh? I, per tant, aquí haurem de fer, jo crec, tots plegats, perquè ens preocupa i l'objectiu és compartit, haurem de posar no només els recursos econòmics, sinó el temps necessari, perquè probablement a tots ens agradaria que l'Administració pública fos més ràpida, i tot té els seus processos i tot té els seus tempos. Però, en tot cas, la nostra determinació en aquest cas és clara, no? Ho ha dit la consellera, però ho vull refermar: màxima transparència, amb tot, amb les documentacions que se'ns demanen, amb les sol·licituds dels diferents tribunals. Amb això no hem tingut ni tenim cap tipus de problema, no?

Deia el diputat, el senyor Elena, que havíem fet una intervenció tècnica, i és cert. O sigui, ens hem volgut centrar en una visió molt més tècnica, perquè aquesta és una

comissió d'investigació i, per tant, com que hem pogut seguir també les sessions anteriors, sabíem que hi havia una sèrie de temes concrets, i hem vingut a explicar què és el que hem fet en cadascun d'aquests temes, més enllà de poder fer les valoracions polítiques, que també, evidentment, s'han pogut fer.

La senyora Roldán deia una frase, no?, que ha començat dient: «Han fet moltes compareixences, però encara no sabem ben bé què és el que ha passat», no? Doncs això és una comissió d'investigació, i, per tant, vostès han tingut la possibilitat de convidar les persones que han cregut oportunes. Tenen el major mecanisme de control a un govern, que és un Parlament de Catalunya, i tenen un Govern de Catalunya disposat a donar totes les explicacions que facin falta, evidentment, de la part, diguem-ne, de gestió d'aquell moment, del Govern, no? I, per tant, jo crec que tenim i existeix documentació important i extensa com per fer-nos una idea de quines han estat aquestes deficiències i què és el que planteja el Govern per poder solucionar-les, no?

Sobre el control de places i com s'ha fet, jo crec que ho he descrit al principi. Em consta també que en anteriors compareixences d'anteriors responsables també s'ha explicat, no? No només, diguem-ne, està aquest control per part de l'infant que ocupa la plaça, que es compara també amb la factura que fa l'empresa proveïdora dels serveis; hi ha el sistema informàtic. Ja ho hem dit, hem posat cinc persones per tal de controlar encara més tot el sistema del control de places. Sabem les que estan buides, sabem les que estan plenes. Per tant, existeix un control de places important, que s'anirà millorant amb el temps, no? Però, per tant, jo crec que en això hem avançat molt. Igual que en el tema de les sobreocupacions i les infraocupacions, no?, com deia, que hem reduït un cinquanta-cinc per cent, no? Podem entrar més en detall, i no tinc cap problema en explicar-l'hi, però, diguem-ne, per una qüestió d'economia de temps crec que ha quedat bastant explicat.

Els contractes d'emergències, si segueixen vigents. No hi ha cap contracte d'emergència vigent. Quan hi ha un contracte d'emergència..., i aquests contractes d'emergència en l'àmbit social es regulen a través de l'article 17 del Decret 69/2020. Perquè de vegades hi ha un cert debat de si es poden o no es poden fer contractacions d'emergència, no? I a l'article 17.1 diu: «Excepcionalment» –per tant,

excepcionalment– «amb la justificació de la necessitat de proporcionar una atenció immediata a les persones en situació d'urgència social i vulnerabilitat, en els casos en què hi hagi un perill greu per a la seva vida o integritat, es pot fer una provisió d'emergència dels serveis necessaris mitjançant la resolució de la persona titular del departament.» Quan es fa aquesta contractació d'emergència, després hi ha un període de sis mesos on es regularitza aquesta contractació. Es fa una contractació d'emergència, hi ha una empresa que ofereix el servei, i té entre sis mesos –abans n'eren nou, ara és una miqueta menys– per passar al RESES i, per tant, al registre d'entitats. I, finalment, això acaba, diguem-ne, en un concurs que regularitza –ara ja sense l'emergència– la situació de gestió d'aquella entitat. Per tant, tots els procediments d'emergència que s'han fet en aquests moments estan regularitzats.

Feia la diputada de Comuns una referència al tema de l'equiparació salarial. Nosaltres hem fet la petició de venir a explicar l'equiparació, l'acord. Ho dic perquè vam fer també..., vam venir expressament a explicar l'informe d'equiparació salarial. I ara venim i voluntàriament expliquem tot el tema de l'equiparació salarial, hi insisteixo, acordada per totes les patronals i els sindicats UGT i Comissions Obreres. Seria molt «farragós», diputada, ara mateix que entréssim en els detalls. Ho dic per una economia de temps. Tindrem la possibilitat de parlar-ne aquí. Però, efectivament, el que vol aquest acord és incrementar els salaris, no? La preocupació de com es farà és una preocupació compartida entre els treballadors i el propi Govern. Nosaltres necessitem controlar que aquells increments de tarifes han anat a parar justament a l'objectiu de l'acord. I, per tant, s'han establert aquí no només una sèrie d'auditories per a cadascun dels prestadors dels serveis, sinó que aquests prestadors dels serveis tenen en aquests moments... Estem treballant en el quadre de comandament.

Ens passaran les dades –simplificant molt i perquè ho entenguin–: què és el que cobraven els treballadors fa un any, què és el que cobrarien amb l'increment salarial que s'ha fet. I, en el moment en què això s'executi, nosaltres posarem en marxa, a través de l'ordre de tarifes, el pagament adient. Però jo..., com els hi deia, tindrem possibilitat de poder fer-ho, de poder explicar-ho aquí. I, per altra banda, tenim el conveni marc, que és el que s'està treballant amb el Departament d'Empresa i Treball, que és aquest que ha d'establir uns mínims perquè tots els treballadors de

l'àmbit social puguin tenir un salari mínim amb el qual, a partir d'aquí, poder treballar. El Govern no entra dins de l'àmbit de la negociació entre sindicats i patronals, però sí que pot afavorir que això passi.

I acabo amb alguns elements, no? Tenim la possibilitat en aquests moments de poder construir un sistema de protecció a la infància fort i robust. Vostès tenen tota la capacitat i la responsabilitat de poder fer les valoracions que considerin oportunes. Però, entre altres coses, jo els animaria –i també jo crec que ho ha dit la consellera– a que, si volem que aquest sigui un tema en el que veritablement Catalunya pugui construir un sistema de protecció..., ens necessitem tots plegats. I, per tant, les afirmacions que es puguin fer de com funciona el sistema o fins i tot d'aquelles coses que podríem millorar, i que sempre tindrem en la immensa majoria, si es fa en un to correcte jo crec que ens ajuda, no a nosaltres, que, diguem-ne, en l'àmbit polític estem més avesats a aquest tipus de situacions, no?

Però jo crec que el tercer sector social mereix també doncs una qüestió de responsabilitat per part dels representants públics, del Govern i del Parlament per tal d'analitzar i fixar molt bé on estan els problemes, quines són les solucions, i no fer d'això, diguem-ne, un *totum revolutum* que podria posar en perill la pràctica de milers de treballadors i treballadores socials del nostre país, de milers d'empreses que la immensa majoria d'elles estan fent una bona tasca en aquest àmbit, com en tots els àmbits, i, per tant, sobretot no posar en perill un sistema que el que fa és protegir els menors. Tenim un sistema molt important que protegeix, sí, protegeix la immensa majoria de nois i noies, tots els que tenim en tutela, no? Evidentment, amb les seves problemàtiques i amb els seus errors, no? I, per tant, no tindrem mai un sistema perfecte, però hem d'aspirar a poder tenir el millor sistema possible amb les eines i amb els recursos que tenim en aquests moments.

El president

Moltes gràcies, secretari general. Tot seguit té la paraula la senyora Teresa Llorens. Quan vostè vulgui.

Teresa Llorens Carbonell (exsecretària d'Infància, Adolescència i Joventut)

Sí; per puntualitzar o per aportar doncs alguns elements més al debat que s'ha generat aquí, en aquesta comissió. Pel que feia referència a la diputada Domingo,

que feia una pregunta molt concreta amb relació a l'abordatge del repte de la formació, sabem que els professionals –ho deia en la intervenció– els hem de cuidar. Els professionals necessiten també un treball d'acompanyament i de formació. I, en aquest sentit, algunes dades ja respecte a aquest 2025. Aquest 2025, 2.081 professionals s'han format –seixanta-dos cursos de formació–, i el mateix estem fent per a aquest 2026, amb cursos de formació amb microcredencials que estem treballant doncs amb la Universitat de Girona, amb la Universitat Autònoma de Barcelona i també amb IFE, amb el Departament d'Igualtat i Feminisme, per abordar tot el tema de les violències sexuals. Per tant, en aquest sentit, estem també dotant de formació els i les professionals dels nostres centres.

Referir-me també a alguna altra qüestió a la que ha fet referència la diputada Lozano, la necessitat de les garanties jurídiques. Parlava la diputada Lozano del dret, de la garantia jurídica del menor. Doncs en aquest cas ho fa la pròpia DGPPIA, la responsabilitat que tenim del suport jurídic a aquest menor. I, per tant, des de la pròpia DGPPIA es garanteix aquesta garantia jurídica dels propis menors.

Feia referència també a mecanismes per aconseguir que els menors de sis anys no estiguin en centre. Vostès saben que aquest Govern també va aprovar el novembre del 2024 una estratègia de desinstitucionalització i que, en aquest sentit, hem treballat de manera ferma. Sabem que encara ens queda camí per recórrer i sabem també que en aquest procés de transformació també haurem de pensar en altres possibilitats, en altres mecanismes que puguin generar doncs aquest objectiu que ens vam marcar.

I una dada més, que hi feia referència la diputada Castillejo quan parlava de les bones intencions, no? Jo crec que no és només, evidentment, aquest full de ruta, aquests objectius polítics, aquest full de ruta polític que ens hem marcat; va molt més enllà de les bones intencions. I, per posar-li un exemple respecte al que vostè mateixa ens feia referència, aquesta qüestió dels CRAEs en centres petits, ara hi ha..., en aquests moments ja comencem a treballar amb tres CRAEs grans, que els reformarem en deu CRAEs petits. Per tant, diguem-ne, aterrem aquest objectiu polític a accions concretes que ens permetin doncs la transformació del sistema de protecció i prevenció de la infància a Catalunya.

El president

Moltes gràcies. I tot seguit, finalment, té la paraula el senyor Josep Muñoz, director general d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència. Quan vostè vulgui. Té la paraula.

Josep Muñoz Luque (director general de Prevenció i Protecció de la Infància)

Molt bé, president, moltes gràcies. Només dues petites puntualitzacions. D'una banda, a la diputada del Grup Comuns quan feia referència al suport jurídic als EAIAs. Aquest és un tema que s'està debatent. Ho estem treballant amb els EAIAs. Forma part d'aquesta revisió de les bases, del model de bases, el qual hem de redefinir. I també la redefinició de lo que són les EFIs. Les EFIs sabeu que són els equips funcionals d'infància, que depenen dels serveis territorials de la pròpia DGPPIA. Actualment, en el model actual, són les EFIs les que presten el suport jurídic, perquè pensem que els EAIAs s'han de centrar en

Fitxer 14CIADGAIA11

lo que és l'atenció psicosocial de les famílies i l'atenció terapèutica, els estudis i les valoracions. Però és un tema que l'estem revisant en el model de bases.

I, també amb la mateixa temàtica –a la diputada de la CUP–, la importància de la supervisió dels EAIAs. És cert, una de les coses que volem aconseguir amb aquesta revisió de bases és lo que podríem dir l'equitat territorial. És a dir, ens hem de garantir que un EAIA d'una determinada localitat de Catalunya actua amb els mateixos criteris i amb les mateixes eines de valoració que un altre que està en l'altre extrem de Catalunya. Això és un criteri bàsic, l'equitat. Amb independència d'on una persona visqui, ha de tenir el mateix dret, els mateixos serveis i la mateixa atenció. I això és un dels temes que també ens està guiant a aquesta revisió del model de bases, poder aconseguir aquesta equitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Muñoz. Ara seria el torn si algun grup parlamentari vol formular alguna repregunta. Recordin que és per repreguntar específicament.

(Pausa.) No, no hi ha cap paraula. Per tant, doncs, clouríem aquesta sessió agraint la compareixença de la senyora consellera, del senyor secretari general, directora i exdirectora general. Gràcies per les seves aportacions i per la seva presència avui en aquesta sessió de la comissió que clou els treballs de compareixences del conjunt de la comissió.

Moltes gràcies.

I aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT